

Do the Right Thing Ka Right dārai, Thing daryk gerai

VDA
doktorantų
projektas

2019 03 28
— 04 14

Arnas Anskaitis,
Dovilė Bagdonaitė,
Eglė Bertašiūtė,
Jogintė Bučinskaitė,
Vitalij Červiakov,
Dovilė Dagienė,
Jurij Dobriakov,
Vytautas Gečas,
Barbora Gediminaitė,
Eglė Grėbliauskaitė,
Dalia Grybauskaitė,
Mindaugas Jurėnas,
Kristė Kibildytė–Klimienė,
Aistė Kisarauskaitė,
Laima Kreivytė,
Liucija Kvašytė,
Saulius Leonavicius,
Justė Pečiulytė,
Mindaugas Reklaitis,
Marquard Smith,
Marija Šaboršinaite,
Jelena Škulienė,
Aušra Trakšelytė,
Asta Valskienė,
Simona Žemaitytė

VDA
parodų salių
„Titanikas“ II a.,
Maironio g. 3,
Vilnius

3

„KAŲ DARAI, DARYK GERAI“ RENGINIŲ PROGRAMA

KOVO 27, 19:00

„KaŲ darai, daryk gerai“ x „Palanga Street Radio“ — <http://palanga.live>

KOVO 28, 18:00

Parodos atidarymas ir apskritojo stalo diskusija su Jurijumi Dobriakovu, Vytautu Geču, Egle Grėbliauskaite, Laima Kreivyte, Sauliumi

Leonavičiumi ir Marquardu Smithu — VDA parodų salė „Titanikas“, 2 a.

KOVO 28—30

„Antakių inventorizacija“ — VDA parodų salė „Titanikas“, 2 a.

KOVO 28 —
BALANDŽIO 14

„Geresnėje akademijoje nieko naujo?! Pasisakyk dabar arba nutilk amžiams“ — VDA parodų salė „Titanikas“, 2 a.

KOVO 29–30,
10:00–17:00

Doktorantų prisistatymai ir diskusijos. Dalyvauja tarptautinė ekspertė dr. Alice Twemlow.

BALANDŽIO 3, 17:00

Diskusija „Reformatų skvero aktyvizmas. Ar nuo to pradėdame?“ — VDA parodų salė „Titanikas“, 2 a.

BALANDŽIO 4, 08:00

„Bulvių akys viską mato“ — VDA valgykla

BALANDŽIO 5, 21:00

„KaŲ darai, daryk gerai“ x „Autarkia“ x „Palanga Street Radio“ — „Autarkia“, Naugarduko g. 41, Vilnius

BALANDŽIO 9

Ekskursija po paralelines parodas ir pokalbiai su autorėmis Dalia Grybauskaite ir Asta Valskiene: 17:00 VDA Piešimo katedra (Malūnų g. 5, 212 kab.)

18:00 VDA Fotografijos ir medijos meno katedra (Maironio g. 3, 428 kab.)

BALANDŽIO 11, 17:00

Diskusija „Ar reikia išdaužti langą? Meninis aktyvizmas ir Vilniaus dailės akademija“ — VDA parodų salė „Titanikas“, 2 a.

BALANDŽIO 12, 17:00

„Poezijos pusrslai“. Šiuolaikinio meno ir poezijos interakcija — VDA parodų salė „Titanikas“, 2 a.

DO THE RIGHT THING EVENTS TIMELINE

MARCH 27th, 19:00

Do the Right Thing x Palanga Street Radio — <http://palanga.live>

MARCH 28th, 18:00

Exhibition opening (including a Roundtable discussion with Jurij Dobriakov, Vytautas Gečas, Eglė Grėbliauskaitė, Laima Kreivytė, Saulius Leonavičius, and Marquard Smith) — VAA Titanikas Gallery, 1st floor

MARCH 28th—30th

Eyebrow Inventory — VAA Titanikas Gallery, 1st floor

MARCH 28th —
APRIL 14th

All Quiet In The Better Academy?! Speak Now Or Forever Hold Your Peace — VAA Titanikas Gallery, 1st floor

MARCH 29th—30th,
10:00–17:00

Doctoral Student presentations and discussions (with international external expert Dr Alice Twemlow)

APRIL 3rd, 17:00

Discussion: *Reformed Evangelicals' Park activism. Have We Started It Right?* — VAA Titanikas Gallery, 1st floor

APRIL 4th, 08:00

Potato Eyes See Everything — VAA Canteen

APRIL 5th, 21:00

Do the Right Thing x Autarkia x Palanga Street Radio — Autarkia, Naugarduko Str. 41, Vilnius

APRIL 9th

Exhibition tour of parallel exhibitions and meetings with the authors Dalia Grybauskaitė and Asta Valskienė: 17:00 VAA Drawing Department (Malūnų Str. 5, room 212)

18:00 VAA Department of Photography and Media Arts (Maironio Str. 3, room 428)

APRIL 11th, 17:00

Discussion: *Is There Any Reason To Smash A Window? Artistic activism and Vilnius Academy of Arts* — VAA Titanikas Gallery, 1st floor

APRIL 12th, 17:00

Pop-Up Poetry. Splash Your Poems At The Titanic! — VAA Titanikas Gallery, 1st floor

Do the
Right
Thing

Ka
darai,
daryk
gerai

3

Marquard Smith

4 2019 m. vasario 24-osios vakarą, 91-ųjų Kino meno ir mokslo akademijos apdovanojimų ceremonijoje Holyvude, Los Andžele, kino režisierius Spike'as Lee laimėjo savo pirmąjį „Oskarą“. Apdovanojimas buvo įteiktas režisieriui ir scenarijaus bendraautoriams Charliui Wachteliui, Davidui Rabinowitzui ir Kevinui Willmottui geriausio adaptuoto scenarijaus kategorijoje už filmą „Juodasis Kuklusklando narys“ (*BlackKkKlansman*, 2018). Siekdamas mobilizuoti publiką artėjant 2020 metų JAV rinkimams, Lee baigė savo padėkos kalbą šūkiu: „Būkime teisingoje istorijos pusėje. Mūsų valioje rinktis tarp meilės ir neapykantos... Pasirinkime teisingai!“

2019 m. kovo 28-osios vakarą, Vilniaus dailės akademijos parodų salėse „Titanikas“ publikai bus

pristatytas projektas „Ką darai, daryk gerai“ (*Do the Right Thing*). Spike'o Lee filmo „Elkis teisingai“ (*Do The Right Thing*, 1989), kurio pradžios titrams panaudota hiphopo grupės „Public Enemy“ muziką, trisdešimtųjų metinių įkvėpto projekto rengimas truko šešerius mėnesius. Jį parengė ir įgyvendino VDA Doktorantūros skyriaus studentai.

Projektą sudaro 21 dalyvį vienijanti grupinė paroda, laikina edukacijos zona ir mokymosi išteklių centras, viešų renginių ir kūrybinių dirbtuvių programa, radijo transliacijos ir diskoteka. Jo rėmuose taip pat vyksta bendradarbiavimas su aktyvistų grupėmis, kitomis meno organizacijomis ir piratine radijo stotimi. Šis leidinys yra projekto gyvasis archyvas.

On the evening of Sunday 24th February 2019 at the 91st Academy Awards ceremony in Hollywood, Los Angeles, California, the film director Spike Lee won his first Oscar. It was for *BlackKkKlansman* (2018), and in the Adapted Screenplay category, an award he shared with his co-screenwriters Charlie Wachtel, David Rabinowitz and Kevin Willmott. In an effort to mobilise the crowd ahead of the 2020 elections in the US, Lee ended his acceptance speech with the following rallying cry: 'Let's all be on the right side of history. Make the moral choice between love and hate... Let's do the right thing!'

On the evening of 28th March 2019, a project entitled *Do the Right Thing* kicks off at Titanikas galleries, Vilnius Academy

of Arts, Vilnius, Lithuania. The project has been in formation for six months, and is energized by the 30th anniversary of Lee's *Do the Right Thing* (1989) and its opening credit sequence, soundtracked by Public Enemy. The project is developed and realised by students in the Department of Doctoral Studies at the Academy, and comprises a group exhibition with 21 contributors, a temporary education zone and learning resource centre, a public programme of events and workshops, pirate broadcasts, and a disco; and it includes collaborations with activist groups, off-site arts organisations, and a pirate radio station. This publication is a living archive of that project.

Convinced by the radical potentialities of research-as-praxis, our project utilises

Paremtas tyrimo kaip praktikos radikalaus potencialo prielaida, projektas pasinaudoja minėtu trisdešimties metų jubiliejumi ir kelia klausimą – ką reiškia *daryti gerai* arba *elgtis teisingai*?

„Ką darai, daryk gerai“ susitelkia į meninio tyrimo teikiamas galimybes ir išplečia šio klausimo lauką: kaip menininkai, dizaineriai, istorikai, teoretikai, edukatoriai ir kritikai gali konstruoti kritinį santykį su galia? Kur ta galia yra? Kaip ji užtikrinama, sutelkiama ir panaudojama? Kokiam tikslui? Jei galia įtvirtinta ir įkūnyta sistemose – finansų, švietimo, kultūros, sveikatos apsaugos, valdžios ir teisėsaugos, – kaip galima atpažinti tokias sistemas, kritiškai jose dalyvauti, galbūt net jas transformuoti? Kaip orientuotis šioje galios, žinojimo ir kontrolės klampynėje, formuojančioje tiesą ir pajungiančioje mus ideologijai? Jei mūsų visuomenė valdoma per skirtingas organizuotas ir organizuojančias praktikas (mąstysenas, logikas, technikas), kaip ir kodėl galėtume tapti nevaldomi?

Spike'o Lee filmas „Elkis teisingai“ tarsi kovos šūkis rezonuoja mūsų gyvenamame laike, kurį labiausiai apibrėžia

kylantis nacionalistinis populizmas ir lokalizmas, #blacklivesmatter ir #metoo socialinės kampanijos, struktūrinė rasinė, lytinė ir (ne)galios nelygybė, globali migrantų krizė, nepaliaujama gentrifikacija ir centrinių miesto gatvių tuštėjimas, policijos smurtas, pilietiniai neramumai, prekariato ir laisvai samdomų darbuotojų klasės iškilimas, bejėgiškumo ir išsekimo jausmas, bei tiesos nepastovumas.

Mūsų projektas ragina susimąstyti apie dabartį atsižvelgiant į ją suformavusius apie 1989 metus vykusius istorinius, politinius ir kultūrinius procesus: revoliucijas Vidurio ir Rytų Europoje, XX a. devinto dešimtmečio pabaigos dainuojančias revoliucijas Baltijos šalyse, Lietuvos nepriklausomybės nuo TSRS paskelbimą 1990 metais bei 1991 metų Sausio 13-osios įvykius, tariamą komunizmo griūtį, Šaltojo karo bei istorijos pabaigą, masinio politinio protesto numalšinimą Kinijos Tiananmenio aikštėje, Rodney'io Kingo sumušimą ir Los Andželo riaušes, neoliberalizmo įsigalėjimą ir „planetinės etikos“ atėjimą. Kartu projektas projektas pateikia progą pažvelgti į ateitį bei pasvarstyti, kokią ją galime įsivaizduoti

this 30th anniversary to ask: what does it mean to do the right thing?

Focusing on artistic research's potentialities, this project struggles with this and the following questions: how can we as artists, designers, historians, theorists, educators, and critics engage critically with power? Where does power reside? How is it secured, consolidated, and utilised? And to what end? If power is embedded and embodied in systems – the financial system, the educational system, the culture system, the healthcare system, the system of government and law enforcement, – how can we discern, participate critically, and even transform such systems? How should we navigate our way through this quagmire of power-knowledge-control, which shapes truth, and interpellates us as subjects of and to its ideology? If such governmentality is the organised and organising practices (mentalities, rationalities, and techniques) through which our society is rendered governable, why and how might we prove ourselves to be ungovernable?

As a call to arms, Spike Lee's *Do the Right Thing* vibrates with our own

climate of rising national populism and localism, #blacklivesmatter and #metoo, structural racial, gender, and ableist inequalities, the global immigration crisis, relentless gentrification and the demise of the high street, police brutality, civil unrest, the rise of the precariat and the gig economy, feelings of helplessness and exhaustion, and the whimsy of truth.

As such, our project *Do the Right Thing* is an occasion to take stock of the present as it has come to be shaped by the historical-political-cultural events of and around 1989: the Revolutions in Central and Eastern Europe; the Singing Revolution in the Baltic States in the late 1980s, Lithuania declaring independence from the USSR in 1990, and the January events in early 1991; the supposed demise of Communism, the end of History and the beginning of the post-Cold War period; the suppression of mass political protest in Tiananmen Square; the beating of Rodney King and the LA riots; the pre-eminence of neo-liberalism, and the advent of an ethics of planetarity. Simultaneously, the project is an occasion to look to the future, to how we

ne tik skirtingais būdais interpretuodami pasaulį, bet aktyviai jį keisdami.

Taigi, kaip *daryti gerai* arba *elgtis teisingai* veikiant su disciplinuojančia galia ir prieš ją? Projekte pateikiami galimi atsakymai, pasitelkiantys šiuos ir kitus teminius sandus: poetika, įsivaizduojamos kartografijos, dalijimosi platformos, vaikščiojimas kaip daugiajuslis susidūrimas, fotografinės vaizduotės laikiškumas, dizaino procesas kaip minties eksperimentas, islamiškojo erdviškumo dinamika, baimė, transformacinis paviršius, ploto matavimo vienetas kaip kovos laukas, institucijos sąmonė, kailio naudojimo etika, alkis, atmosfera, herbariumas, morfogeniškos architektūrinės aplinkos, ne-aktyvizmas, delsimas ir archyvinis montažas, disciplinos, tyrimų srities ar profesijos autoritetas, ir net tokių institucijų, kaip aukštoji meno mokykla, taisyklės ir reglamentai.

Spike'o Lee „Elkis teisingai“ pateikiamos dvi citatos. Malcolmas X sako, kad neprieštarauja smurto naudojimo savigynai, tuo tarpu Martinus Lutheris Kingas jaunesnysis ragina kovoti už teisingumą nesmurtinėmis priemonėmis. Patys siekdami teisingumo,

mes galvojame apie tai, kaip mūsų tyrimas kaip praktika – mūsų darbas, komunikuojantys kūnai, performatyvūs veiksmai, pokalbiai, bei įsipareigojimas bendruomenėms ir mūsų pačių kūrybai – deklaruoja mūsų pasipriešinimą ir prieštaravimą, mūsų agonizmą ir susiskaldymą, aktyvuodamas mūsų teisę kalbėti, kuri savo ruožtu įgalina mus kovoti ne tiek prieš galią, kiek dėl galios, ir tokiu būdu stengtis *daryti gerai* arba *elgtis teisingai*.

might envisage the future, and to do so in order to not only interpret the world in various ways, but to change it.

How then to do the right thing, as we work with (and against) power's authority and disciplining with regards to for instance: the poetic; imaginary cartographies; distributive platforms; walking as multi-sensory encounter; the temporality of the photographic imaginary; design process as thought experiment; the dynamics of Islamic spatiality; fear; the transformative surface; a basic unit of area as a domain of struggle; the institutional subconscious; the ethics of fur; hunger; atmospheric; a herbarium; morphogenic architectural environments; in-activism; delays; archival montage; the authority of a discipline or field of inquiry or profession; and even the rules and regulations of institutions such as the art school?

Spike Lee's *Do the Right Thing* ends with two quotations, one from Malcolm X saying he is not against using violence in self-defence, and a second from Martin Luther King Jr. advocating nonviolence in the fight for justice. In our own search for justice, how can our research-as-

praxis – our labour, our communicative bodies, our performative acts, our conversations, our commitment to communities and to our own creative practice itself – declare our resistance and dissent, our agonism and dissensus, thereby enacting our right to speak which, in turn, enables us to not so much fight the power as fight for power, and, in so doing, honour our obligation to do the right thing?

Jurij Dobriakov

Čia pat, dar ne dabar?

10 Pamėginkime atsakyti į apgaulingai paprastą klausimą – ką reiškia būti Vilniaus dailės akademijos meno, dizaino ar meno istorijos ir teorijos doktorantu 2019 metais? Iš pirmo žvilgsnio atrodo, kad tai reiškia vykdyti tyrimus ir kurti kūrinius bei kartais juos pristatyti viešai – tarkime, grupinėje parodoje. Bet ar to pakanka? Ar doktorantūros studijos apsiriboja neutralia, rutiniška žinojimo ir meno objektų gamyba saugioje ir glaudžioje bendraminčių akademikų bendruomenėje? Ko reikia, kad ši studentų, tyrėjų, dėstytojų ir edukacijos praktikų – kalbant plačiau, *piliečių* – bendrija gyvuotų čia ir dabar, žengtų koja kojon su dabartimi ir tai, ką daro, darytų gerai? Kaip tapti aktyviems už savo kasdienių akademių reikalų ribų, ir kas tam trukdo?

Vis sunkiau nepaisyti tektoninių lūžių ir socialinių pokyčių, šiandien vykstančių pasaulio (nors maga sakyti – pirmiausia „Vakarų“) aukštosiose mokyklose. Juos sukelia vis garsiau keliami politinio korektiškumo, platesnio masto įtraukimo, empatijos, interseksionalumo, dekolonizacijos, socialinio teisingumo ir rasinės, etninės, lytinės, taip pat kitų rūšių diskriminacijos panaikinimo reikalavimai. Ši kova su socialinėje ir institucinėje sistemose bei jose dalyvaujančių individų tarpusavio santykiuose įsisknijusiomis galios struktūromis primena – nepakanka tam tikrus *dalykus daryti tinkamai* – t. y. iš esmės paklusti ir pritaпти – ir laikai, kai galėjome tik *rūpintis savo reikalais*, nepaisydami visuomenės blogybių, kaip nesančių mūsų tyrimų ar kūrybinės praktikos lauke, seniai baigėsi.

Right Here, Not Right Now?

How about a deceptively simple question: what does it mean to be a doctoral student (whether in Arts, Design, or Art History and Theory) at the Vilnius Academy of Arts in 2019? On the surface, it seems to mean doing research and making work, as well as occasionally presenting it – in a group exhibition, for instance. But is that all there is to it? Is it just about producing knowledge and art and design objects in a neutral, casual manner, tucked away in the ‘safe space’ of a close-knit community of like-minded academics? What does it take for this community of students, researchers, professors, educators and, more broadly, *citizens* to be right here and right now in this specific day and age – to *do the right thing*? How do we become active beyond our day-to-day academic

business, and what might be the obstacles to that?

It is increasingly difficult to ignore the tectonic shifts and social upheavals taking place recently across university campuses globally (though, one might say, primarily in the ‘West’). They are triggered by the call for political correctness, inclusion, empathy, intersectionality, decoloniality, social justice, and a rejection of racial, ethnic, gender, and other types of discrimination. This fight against the power structures embedded in social and institutional systems, as well as in the very interpersonal relations between members of those systems, suggests that it is not enough to just *do things right* – to comply and fit in, essentially – and that we are really past the time where we could just go about *doing our own thing* while dismissing all

Transformacijos procesai nebesustabdomi, bet kas nori ir gali tapti varomąja kaitos jėga? Be to, ar šie giluminiai poslinkiai vyksta tolygiai įvairiose pasaulio dalyse, ar vis dar judame skirtingu greičiu, praėjus beveik trims dešimtmečiams po Berlyno sienos griūties ir tariamo Rytų ir Vakarų susijungimo? Ar apskritai kalbame ta pačia kalba, kai diskutuojame apie struktūrinę pasaulio, kuriame veikiame kaip profesionalai ir piliečiai, nelygybes, netolydumus ir iškreiptus santykius? Ar, gyvendami Lietuvoje, labiau priešinamės galiai, ar žiūrime savo reikalą, tarsi kitur skambantys teisingumo ir didesnės socialinės sanglaudos reikalavimai mums nerūpėtų ir mūsų visai neveiktų?

Kalbos klausimas šiuo atveju yra labai reikšmingas. Kalbame tam tikru būdu ne vien dėl stilistinių užgaidų ar atsitiktinės kalbinės evoliucijos. Mūsų kalba, lygiai kaip žinojimai, tyrimai ir kūrybos produkcija, yra formuojama kultūriškai ir politiškai. Savąją pasaulio versiją pateikiame tokią, kaip įsivaizduojame jį veikiantį arba turintį veikti. Kvestionuoti įtvirtintus kalbinius konstruktus – tai kvestionuoti tam tikrą pasaulėžiūrą ir kartu kurti naująją, galbūt labiau atitinkančią nepaneigiamą

tikrovę, kurioje esame.

Žinoma, toks kalbos ir mąstysenos pertvarkymas nevyksta savaime ir lengvai. Jis gali būti nepatogus. Sutrinkame, kai mums „primetamas“ naujas žodynas ir nauja *kalbėjimo kultūra*; savo gimtojoje kalboje iš karto galime nerasti tinkamų žodžių išversti (ir priimti) patirtims, su kuriomis kol kas neturime asmeninio santykio, arba galime nepajėgti suderinti, tarkime, anglų ir mūsų „namų“ kalbos posakių reikšmės atspalvių. Kaip galime kalbėti apie dekolonizaciją arba kolonializmą, jei pastaruosius trisdešimt metų kalbėjome vien apie sovietų okupaciją, o viešojoje sąmonėje įtvirtinta aksioma, kad Lietuva niekada nieko nekolonizavo (nes net iš esmės imperinės Lietuvos Didžiosios Kunigaikštijos ekspansija tariamai vyko taikiai ir prijungtųjų žemių gyventojams sutikus)? Be to, kaip atnaujinti mūsų kalbėseną, nagrinėjant šiuolaikines problemas, jei mūsų nacionalinis pasididžiavimas yra, kaip manoma, seniausia gyva indoeuropiečių kalba?

Mums, šios parodos bendruomenei, iškilo labai panaši problema, kai mėginome „lokalizuoti“ tiek parodos pavadinimą, tiek jos kontekstą lietuvių kalba. Pirminis angliško *Do the Right*

of society's wrongs as being outside of the scope of our research or practice.

Transformative processes are irreversible, but who is willing and able to claim the power to be an *agent of change*? Furthermore, are these profound shifts distributed uniformly, or are we still moving at different speeds almost three decades after the fall of the Berlin Wall and the supposed reunion of East and West? Do we even speak the same language when it comes to addressing the inherent distortions, asymmetries, and inequalities of the world we inhabit as professionals and citizens? Are we in Lithuania more inclined to fight the power or mind our business, as if the demands for justice and greater social cohesion elsewhere do not concern or have an influence on us?

The language aspect is key here. We say things in a particular way not simply due to stylistic fancy or evolutionary chance. Our language, much like our knowledge, research, and creative output is shaped culturally and politically. We articulate our version of the world according to how we believe the latter functions, or how it ought to function. To challenge entrenched linguistic constructs is to

challenge a worldview, and to start building a new one, hopefully more alert to the undeniable events that confront us.

For sure, such reframing of language and mindset does not come about naturally or easily. It can be awkward. We may find ourselves at a loss when a new vocabulary and a new *culture of language* is being 'imposed' on us; we may initially fail to find the right words in our own local language to translate (and embrace) the experiences that we do not know how to relate to, or be unable to match the connotations of, say, English expressions with the ones we use 'at home'. How can we address decoloniality or colonialism when we have been mostly talking in the last thirty years about the Soviet occupation, and the firmly established axiom holds that Lithuania itself has never colonised anybody (as even the expansion of the essentially imperial Grand Duchy of Lithuania is believed to have happened peacefully and with consent)? And how do we update our parlance to accommodate contemporary concerns when our reportedly most archaic living Indo-European language is an object of national pride?

Thing pavadinimo variantas, kurį pažodžiui galėtume išversti kaip „Daryk teisingą dalyką“ (ne tokia pažodinė versija būtų „Siek teisybės“), turi aiškią potekstę, rodančią iššūkį esamai tvarkai ir kartais būtiną pasipriešinimą vyraujančioms tinkamo elgesio normoms. Perfrazavus jis būtų maždaug šitoks – „Elkis taip, kaip teisingai atrodo tau, o ne taip, kaip tau yra sakoma“ – tikras kovos šūkis. Tačiau lietuviškas parodos pagrindu tapusio amerikiečių režisieriaus Spike'o Lee 1989 m. filmo *Do the Right Thing* pavadinimo vertimas – „Elkis teisingai“, sąžiningai skaitomas kaip „neišsišok“, veiksmą skatina ne labiausiai.

Taigi pasirinkome kitą, mažiau akivaizdų, vertimą, kurį instinktyviai prisiminė keli parodos rengimo komandos nariai – plačiai žinomą lietuvišką priežodį „Ką darai, daryk gerai“. Nors skamba kiek „liaudiškai“ ir beveik patriarchiškai įsakmiai, mums atrodo, kad jis yra kur kas mažiau normatyvus, nes primygtinai nesako, ką būtent reikia daryti. Tačiau lieka neaišku, ar toks vertimas pajėgus perteikti angliško pavadinimo socialinio teisingumo imperatyvą (panašiai aktyvistiškai „įkrauto“ lietuviško atitiktams jam neradome).

Taip pat neaišku, kiek mes kaip įvietinta bendruomenė (tiek VDA Doktorantūros skyrius, tiek akademija kaip visuma) apie parodos kviestinio kuratoriaus Marquardo Smitho pasiūlytus globalius klausimus esame pasirengę kalbėti savais žodžiais – kitaip tariant, šiuos klausimus paversti savais. Be abejo, neseniai VDA aidėjo globalios #metoo kampanijos atgarsiai, tačiau dėl institucijoje atsiradusio susipriešinimo sunku pasakyti, kokie bus vietiniai šios iniciatyvos rezultatai ateityje. Be to, pasipriešinimas galiai mūsų aukštojoje mokykloje ir Lietuvoje (taip pat Lietuvos mene) galbūt nėra pati ryškiausia tendencija, nes daugeliui toks „leftistinis“ aktyvizmas kelia per daug sąsajų su kairiosios krypties politika ir filosofija, kurios dėl istorinių peripetijų mūsų šalyje yra gerokai diskredituotos ir vertinamos skeptiškai. Taigi tikriausiai esame čia, bet dar ne visai dabar, globalius dalykus vis dar stengiamės išsiversti į savo kalbą.

Tačiau akivaizdu viena – tokios doktorantų parodos negali sudaryti vien neišvengiamai labai skirtingi individualūs kūriniai ir projektai. Ji turi atsižvelgti į platesnį kontekstą, kuriame atsiranda, ir drąsiai parodyti,

I believe that as the community of this project – with its exhibition – we have encountered a very similar problem when we were trying to ‘localise’ both the exhibition’s title and its context in Lithuanian. *Do the Right Thing* in English has a clear subtext of challenging the status quo and, if necessary, going against the existing conventions of what is *the right way of doing things*. It sounds like ‘do what you feel to be right, not what the others are telling you’ – a call to arms indeed. Meanwhile, the official Lithuanian translation of Spike Lee’s eponymous 1989 film, an initial inspiration for the project and exhibition, is *Elkis teisingai*, which instinctively reads as ‘behave’; not a very proactive message.

So we have decided in favour of another, less obvious option, instinctively suggested by a few of the team members: *Ką darai, daryk gerai* (meaning

¹ From all the existing Lithuanian quasi-equivalents of the phrase ‘do the right thing’, ‘ką darai, daryk gerai’ is actually the most non-normatively ethical one (i. e. not uttered from the position of moral authority), albeit in a kind of ‘folk ethics’ way. Naturally, translating it back to English as ‘whatever you do, do it well’ inevitably strips it of some cultural (and even phonetic) specifics, which is curious in itself, and inspired our thinking about the tension and intranslatability

whatever you do, do it well), which is a popular Lithuanian saying. Albeit somewhat ‘folkloric’ and almost paternalistically insistent, we believe it is still much less normative in terms of social conditioning – after all, it allows one to do ‘whatever’ one chooses to do. It is questionable whether it can accommodate the social justice imperative of the English title (for which we have been unable to find an equally charged Lithuanian equivalent), though.¹

It is also questionable whether we as a situated community (the VAA Department of Doctoral Studies, but also the Academy at large) are ready to discuss in our own words the global issues proposed by the guest curator Marquard Smith – to make them our own. Sure, we’ve had local repercussions of the #metoo campaign at the Academy recently, but because of the highly polarized reactions

between the different (global and local) cultural contexts. In a way, the Lithuanian version of the title can be thought of as a tongue-in-cheek comment on the Lithuanian reluctance to fight the power manifestly, and instead stick to a kind of individualist approach of ‘doing things well and in earnest’ (not necessarily implying any kind of guaranteed recognition or gratification by the dominant power, though, and more in line with ‘rural’ communal ethics).

kaip reaguojame į pasaulinio masto problemas, nes jos beldžiasi į jaukaus mūsų Doktorantūros skyriaus duris, ir kaip tame procese kuriame savo santykį skyriuje tarp įvairių jo programų ir už jo ribų – su kitais akademijos padaliniais ir pasauliu, net jei kol kas nerandame tinkamų žodžių apibrėžti tam, ką turime daryti gerai.

its outcome is still unclear, and fighting the power does not seem to be a particular trend in our School and in Lithuania (and Lithuanian art) as a whole – it has too many connections with left-wing politics and philosophy, not really a popular hit given the nation's history, and is thus treated suspiciously and dismissed as 'leftist' by most. So we might be right here, but not necessarily right now, still busy with translating things.

What is clear, though, is that in this kind of situation a doctoral students' exhibition cannot be just about specific (and inevitably quite diverse) individual works and projects. It must take into account the broader context it is born into, and boldly speak about how we respond to the global issues that come knocking on our cozy Department's door – and how, in the process, we build our relations within the Department, across the different programmes, and beyond – with the rest of the Academy and the world. Even if right now we struggle to find the right words for the thing that needs to be done.

Arnas Anskaitis

Kūrybinė meno projekto dalis „Raidyno retorika“ /
The Rhetoric of the Alphabet
Vadovas prof. Artūras Raila

Tiriamoji meno projekto dalis „Menininko žinojimo sistemos,
žemėlapiavimas ir ekspozicija“ / *An Artist's Systems of
Knowing, Mapping and Exposition*
Vadovas doc. dr. Vytautas Michelkevičius

„Pavienių žodžių aidas“

The Echo of Words Apart

Prieš kurį laiką į rankas
paėmiau *Pavienius žodžius*,
Jono Meko eilėraščių rinkinį,
išleistą 1967 metais. *Vaizdai* –
taip pavadinti pirmieji šeši
tekstai, kurių kiekvienoje
eilutėje – tik po vieną žodį.
Sukūriau vieno eilėraščio
garso įrašą, dabar pasiekiamą
ranka. Ar jauti, kaip tylų tavo
skaitymą nuolat pertraukia
kito balsas?

Some time ago, I stumbled
upon a collection of poems,
entitled *Words Apart*, written
by Jonas Mekas in 1967.
The first six poems are called
Images, and each line of them
contains just a single word. I
have made a voice recording
of one and brought it right to
your fingertips. Can you feel
how the inner voice of silent
reading is being constantly
disrupted by the utterance of
the other?

Balsas: Severina Špakovska
Garso įrašas: Andrius
Bernatonis
Programavimas: Andrius
Družinis-Vitkus

Voice: Severina Špakovska
Sound recording: Andrius
Bernatonis
Programming: Andrius
Družinis-Vitkus

Dovilė Bagdonaitė

Kūrybinė meno projekto dalis „Donkichotiškumas mene kaip maišto forma“ / *Being Don Quixote in Art – A Form of Rebellion*
Vadovas doc. Konstantinas Bogdanas

Tiriamoji meno projekto dalis „Donkichotiškumas mene kaip maišto forma“ / *Being Don Quixote in Art – A Form of Rebellion*
Vadovė dr. Tojana Račiūnaitė

„Aš renkuosi Britney, nes ji nugalėjo“

I Choose Britney Because She Won

Aš renkuosi Britney, nes ji nugalėjo.

I choose Britney because she won.

Eglė Bertasiūtė

Kūrybinė meno projekto dalis „Vietoje: mokslinė fantastika; teorijos principas meno kūrinyje“ / *Placed: Science Fiction; Theoretical Principle in a Work of Art*
Vadovas prof. Henrik B. Andersen

Tiriamoji meno projekto dalis „Įmanoma mintis. Tarpdisciplininiai kvantiniai modeliai“ / *Possible Thought. Interdisciplinary Quantum Models*
Vadovė doc. dr. Agnė Narušytė

22 „Šaltalankiai“ piešinys

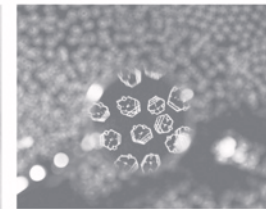
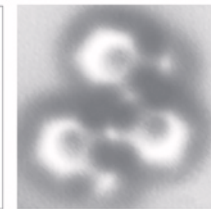
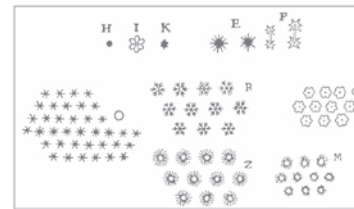
Kūrinys „Šaltalankiai“ nubrėžia įsivaizduojamą kelią į politiškai nepriskirtas Arkties regiono teritorijas. Kaip šiuos plotus galima užimti mintimis? Įsivaizduojamas žemėlapis yra tarsi sniego kristalais padengtas peizažas ar senas laikraštis, ant kurio paskleistos džiuoti uogos. Kadangi snaigių forma priklauso nuo temperatūros, kurioje jos susiformuoja ir iškrinta, apskaičiavau sąlygas debesyse virš regiono, kurį jos padengs. Politinį Arkties žemėlapij sudaro įsivaizduojami

rodikliai – valstybių sienoms priskiriant aukštesnę už natūralią temperatūrą, o nepriklausomoms teritorijoms – žemesnę.

Sea Buckthorns
drawing

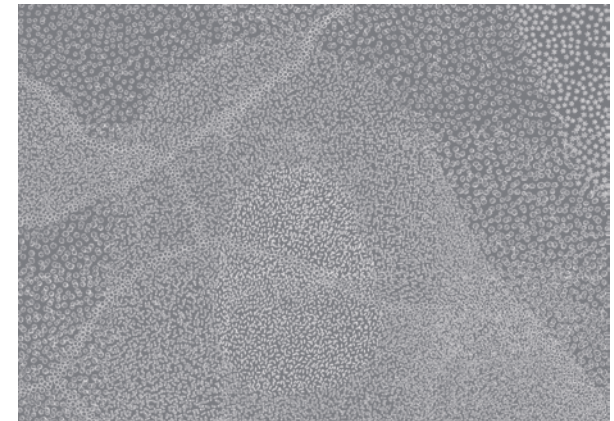
Sea Buckthorns is an imaginary route to the unclaimed territories of the Arctic region. How could one mentally occupy such spaces? The imaginary map is a landscape covered in snow crystals or an old newspaper covered with drying berries. Since the shape of snow crystals is determined by the temperature in which they

form and fall, I've calculated corresponding temperatures in the clouds above the region, so the map is covered in the corresponding shape of snowflakes. The political map of the region is activated as well – the borders between states I imagined to be warmer than naturally occurring temperatures and unclaimed territories to be colder.

Sketches of snow crystals by R. Descartes, 1635
Image of atoms bonding, M. Crommie, 2013
Sea Buckthorns, fragment

Sniego kristalų eskizai, R. Descartes, 1635
Besijungiančių atomų atvaizdas, M. Crommie, 2013
„Šaltalankiai“, fragmentas

Sea Buckthorns, fragment

„Šaltalankiai“, fragmentas

Jogintė Bučinskaitė

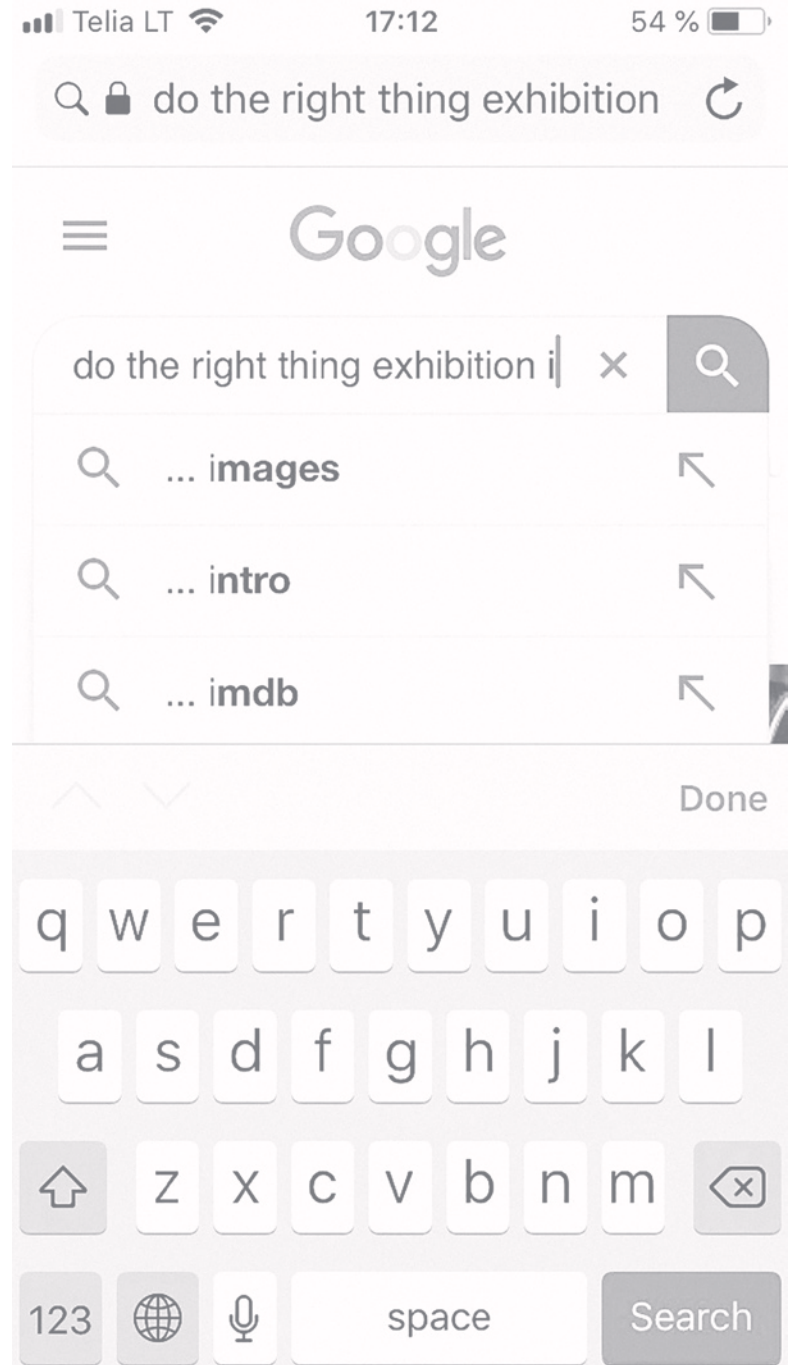
Disertacija „Lietuvos šiuolaikinio meno reprezentacijos posūkis (audio)vizualinėse medijose XXI a.“ / *The Shifts in Lithuanian Contemporary Art Representation in (Audio) visual Media in the 21st Century*
Vadovė dr. Skaidra Trilupaitytė

24 „Previewer“

Šis projektas veikia kaip teorinio menotyros doktorantūros darbo iliustracija. Kol tyrime siekiama išsiaiškinti šiuolaikinio meno reprezentavimo strategijas, šiame darbe procesai tikrinami praktiškai. Parodoje eksponuojama pačios parodos fotodokumentacija, paskelbta virtualiose galerijose. Skaitmeniniai parodos atvaizdai kuria įtampas su gyvu jos patyrimu ir klausia, kuo ir koks tampa menas, atsidūręs naršyklės lange.

Previewer

This project acts as an illustration of my in-progress PhD thesis in art history and theory. While the research project aims to identify the strategies of contemporary art representation and mediation, this work probes those processes in practice. The work displays installation shots of the group show it is featured in, posted on online art viewing platforms. Digital images of the exhibition create tensions with its live experience in the gallery space, and question the transformed nature of art as it ends up in the browser window.

Vitalij Červiakov

Kūrybinė meno projekto dalis „Ėjimas kaip pretekstas ir erdvė šiuolaikybėje“ / *Walking as a Pretext and Space in Contemporaneity*
Vadovas prof. Artūras Raila

Tiriamoji meno projekto dalis „Ėjimas kaip pretekstas ir erdvė šiuolaikybėje“ / *Walking as a Pretext and Space in Contemporaneity*
Vadovas doc. dr. Vytautas Michelkevičius

Walking Is Still Honest
2018–2019

The installation emerged out of the experiences and insights triggered by a series of walks entitled *Treading the Multilayered*, which was part of a programme of talks *The City's Joints and Muscles. On the Links between Architecture and Art*, hosted by the Architecture Discussion Fund in autumn 2018. These walks were an attempt to employ sensory experience to convey the insights and results of research into memory cultures conducted by cultural, social, and heritage researchers. *Walking Is Still Honest* is a critical response to the neoliberal approach to architecture and urban

development, an object of numerous debates recently. The city is increasingly adapted to motorists rather than pedestrians, which gives rise to the ironic paradox when urban dwellers drive to a gym to exercise on a treadmill. Both the *Treading the Multilayered* walks and the installation *Walking Is Still Honest* respond to this paradox while they measure the city's permeability with the very body of the walk (consisting of the walkers, the route, and the soundtrack). The body of the walk seeks to penetrate every gap it encounters, like a ball lightning whose movement trajectory is determined by temperature change.

26 „Walking Is Still Honest“ 2018–2019

Instaliacija atsirado iš rudenį Architektūros pokalbių fondo paskaitų cikle „Miesto sąnariai ir raumenys. Apie architektūros ir vaizduojamojo meno ryšius“ įgyvendintos ėjimų serijos „Minti daugiasluoksniškumą“ patirčių ir įžvalgų. Ši serija – tai mėginimas jautimais patirti perteikti kultūrologų, sociologų, paveldo tyrinėtojų įžvalgas ir atliktų atminties kultūrų tyrimų rezultatus. *Walking Is Still Honest* yra savotiška kritinė reakcija į pastaruosiu metu nemažai atgarsio sulaukiančias architektūrinės-urbanistines

neoliberalizmo problemas. Miestas vis labiau pritaikomas automobiliui, bet ne pėsčiajam, todėl susiklosto paradoksas: žmogus važiuoja automobiliu, bet sporto klube bėga bėgimo takeliu. Ir ėjimų serijoje „Minti daugiasluoksniškumą“, ir instaliacijoje *Walking Is Still Honest* į šį paradoksą reaguojama ir ėjimo kūnu (jį sudaro einantieji, maršrutas, garso takelis) savotiškai matuojamas miesto takumas. Šis ėjimo kūnas patenka visur, kur tik randa plyšį kaip kamuolinis žaibas, kurio judėjimo trajektorija yra nulemta temperatūrų pokyčių.

Dovilė Dagienė

Kūrybinė meno projekto dalis „Čia tada, ten dabar“ /
Here Then, There Now.
Vadovas prof. Alvydas Lukys

Tiriamoji meno projekto dalis „Atminties koordinatės: vieta ir
laikas fotografijoje“ / *Memory Coordinates: Place and Time
in Photography*
Vadovė prof. dr. Giedrė Mickūnaitė

„Dvi saulės“

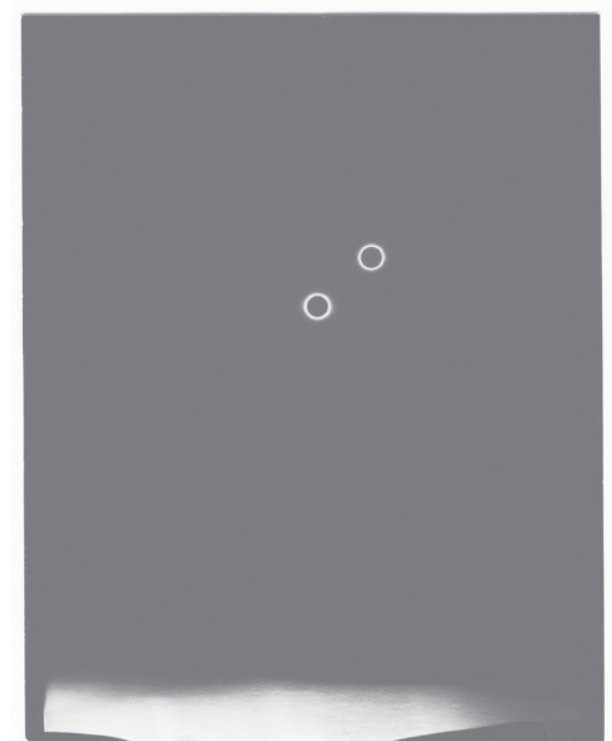
Parodoje pristatoma meninio tyrimo „Čia tada, ten dabar“ dalis skirta laiko temai. Tai fotografijų serijos, kuriose tyrinėjamos atminties, vaizduotės, laiko ir vietos sąsajos su bendresne fotografinio vaizdo samprata, kuri susiliečia su šiuolaikinės visuomenės problemomis. Darbai grįsti keliamais klausimais: ar ir kaip egzistuoja laikas? Kiek

laiko trunka momentas? Kaip fotografijos išreiškia laiko trukmę ar tam tikrą laiko atkarpą? Pristatomi astrofotografiniai tyrinėjimai – nakties dangaus ir kosminių kūnų judėjimo atspaudai. Šį darbą galima vertinti kaip kūrybinį bandymą perteikti temporalumą ir neapgręžiamą fizinio laiko tėkmę ribotomis statiškos plokštumos priemonėmis.

Two Suns

The series is based on the fact that it takes 8 minutes for sunlight to reach the surface of the Earth. In each double-exposure photograph there is an 8-minute gap between captured sunlight. The work should also be seen as an experiment in representing temporality and the irreversible flow of physical time through the limited means available in static photographic space.

This project is dominated by an extended concept of photographic imagery that overlaps with the intimate and common problems of political, cultural, and personal identity of contemporary society. The project subtly combines the possibilities of traditional black-and-white photography and new photographic techniques to convey the carefully thought-out motives behind the creative work.

Iš serijos
„Sustabdyta
šviesa: dvi Saulės“.
Unikalūs sidabro
bromido želatinos
atspaudai, 1/1.
2018.

From the series
*Suspended Light:
Two Suns.* Unique
silver gelatine
prints, 1/1. 2018.

Vytautas Gečas

Kūrybinė meno projekto dalis „Daikto savirealizacija ir vertė vartojimo kontekste“ / *Object Self-Realisation and Value in the Context of Consumerism*
Vadovas prof. dr. Marquard Smith

Tiriamoji meno projekto dalis „Daikto savirealizacija ir vertė vartojimo kontekste“ / *Object Self-Realisation and Value in the Context of Consumerism*
Vadovė doc. dr. Lolita Jablonskienė

„Būties nustatymas“

Projekto tikslas – nustatyti, kas sudaro daikto esmę. Ar daiktai vienas nuo kito skiriasi tik savo konstrukcija, funkcija, estetika, ar turi ir vidinį aš, reprezentuojantį daiktą kaip subjektą kasdienybėje?

Minties eksperimentas paverčiamas į dizaino procesą turint tikslą identifikuoti, kas yra daikto noumenas.

Pastarasis – daikto esmė, esanti atskirai nuo reiškinių ir pažįstama tik protu, fenomeno priešybė. Siekiant rasti daikto noumeną, pasitelkiamas Tesėjo paradoksas, kuris kvestionuoja daikto esmę, klausdamas, ar, pakeitus visus daiktą sudarančius dėmenis visiškai tokiais pačiais, daiktas išlieka toks pats?

Entity Determination

The goal of the project is to identify the essence of an object. What makes objects differ from one another? Construction, function, aesthetics? Does an object have an 'inner self' that turns it into a subject?

A thought experiment is turned into a design process to identify an object's

noumenon. The opposite of phenomenon, *noumenon* is a posited object that exists independently of human sense and/or perception. To reveal it, I use the paradox of Theseus to question an object's essence. If one changes all of an object's constituting elements with identical ones, is it still the same object?

Barbora Gediminaitė

Kūrybinė meno projekto dalis „Šviesos geometrija“ / *Geometry of Light*
Vadovė prof. Laima Oržekauskienė

Tiriamoji meno projekto dalis „Šviesos geometrija islamo mene: ayaneh kari/veidrodystė – šviesos ir spindesio estetika Kadžarų Persijos architektūroje“ / *Geometry of Light in Islamic Art: Ayaneh kari/Mirrorwork – Aesthetics of Light and Radiance in the Architecture of Qajar Persia*
Vadovas doc. dr. Valdas Jaskūnas

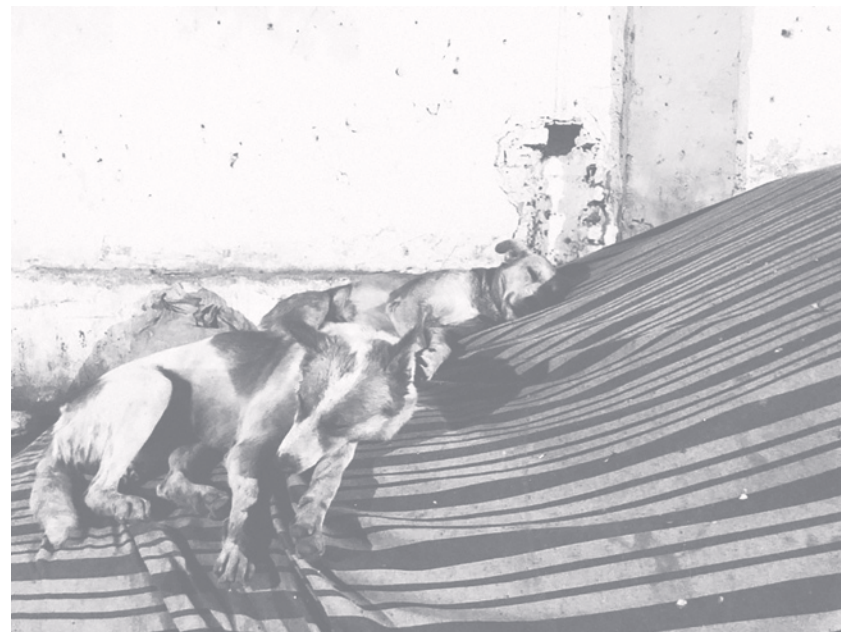
„(n)objektas“

Galios santykių nulemta kultūrinė hierarchija mūsų dėmesį kreipia į socialinio konteksto klaidas – kultūrinės klaidos kaip kova ar klaidingai suvokiami kultūriniai ženklai yra neatsiejami nuo galios neveiksmo. Prisilietimas prie vidinės

islamiško erdviškumo dinamikos teikia galimybę permąstyti kultūrinę mūsų tvarką. Intertekstualumas, daugiasluoksnis suvokimas, manyčiau, tampa esmiška tiek galios nulemtam pasirinkimui, tiek į jį nukreiptam pasipriešinimui.

(n)object

Cultural hierarchy based on power relations draws attention to the errors of social context: cultural errors as struggle and as misunderstood cultural signs are closely related to the incapacity of power. Grasping the inner dynamics of Islamic spatiality gives us an opportunity to question our cultural order. Here I propose the idea of intertextuality or multilayered perception to be the key, with regard to both power-determined choice and a resistance to it.

Eglė Grėbliauskaitė

Kūrybinė meno projekto dalis „Neapčiuopiama dviprasmybė fizinėje formoje įtampai patirti“ / *Obscure ambiguity in the physical form as tension embodiment*
Vadovas – prof. Deimantas Narkevičius

Tiriamoji meno projekto dalis „Sociopsichologiniai represijų mechanizmai“ / *Socio-Psychological Mechanisms of Repression*
Vadovė – doc. dr. Agnė Narušytė

34 „Tiesiog nusifotografuokite ir ką nors parašykite“¹

Kaip aš ir sakiau: kaskart, kai sakai Pino, ką daryti, jis sako man daryti tai, ką jam sakei.

Tik nepradėk skųstis.

Kodėl visi tokie nedraugiški?

Leiskite Jums papasakoti istoriją apie teisingumą ir neteisybę.

Jei norite, kad broliai atsirastų Garbės lentoje, pradėkite savo verslą – tada galėsite daryti ką norite.

Sūrio priedas kainuoja du dolerius, juk žinai.

Eiš čia, ateik pas tėtuką. Turi pripažinti – aš ir taip labai dosnus. Pergalė žmogui reikalinga.

Pamiršk, ji nepasikeis.

Paskutinį kartą, kai tavimi pasitikėjau, viskas baigėsi sūnumi...

Vieną dieną tu būsi man malonus. Net jei abu būsime jau mirę ir palaidoti, bet viskas bus gražu, bent jau būsi civilizuotas.

O gali sukalbėti tą trumpą maldelę atvirkščiai? Turėtum gerai mokėti savo maldas!

Prikąskite liežuvį – Jūs neturite tiek meilės, kiek reikia!

Ne tik mane pargriovėte, bet ir užmynėte mano naujus baltus Air Jordan'us, kuriuos ką tik nusipirkau. Ir „atsiprašau“ yra viskas, ką galite pasakyti?

– Daktare!

– Kas?

– Visada daryk teisingą dalyką!

– Ir viskas?

Bet Jūs mane privertėte – negalima pažeisti taisyklių – ji skriaudžia pati save.

Aš tik sunkus, varganas žmogus, besistengiantis išlaikyti kietą penį žiauriame, atšiauriame pasaulyje.

Jo tėvas – alkoholikas.

Mama – na, galite įsivaizduoti.

Mažą peilį ar didelį šautuvą?

– Yo, Mookie!

– Ką?

– Lik juodas.

Gerai. Tai buvo tik bandymas.

Kur yra nuotolinio valdymo pultas? Dabar sieksime Olimpinio aukso!

Prašau negerti prieš mano langus. Jūs užstojate vaizdą, o atrodote šlykščiai.

Ir neskubinkite manęs. Ir nespoksokite. Pikoji akis manęs neveikia.

Viskas? Ar galite tiesiog perduoti kiaušinius?

'Just take a picture and sign something'²

It's just what I was telling ya, every time you tell Pino what to do, he tells me to do what you told him what to do.

Don't start on me today.

But I don't understand why you're suddenly being so unfriendly?

Let me tell you a story about right and wrong.

If you want brothers up on the Wall of Fame, you open up your own business, then you can do what you wanna do.

Extra cheese is two dollars y'know dat.

Come here. Come to Daddy. You have to admit, I'm being very generous here.

Just forget about it. She's not gonna change.

The last time I trusted you, I ended up with a son.

One day you're gonna be nice to me. We may both be dead and buried, but you're gonna be nice, at least civil.

If you can say this little, unfortunately, much too short of a prayer backwards, with no mistakes, perhaps, we can play a little bet. How old do you think you are?

Hold your tongue, you don't have that much love!

¹ Pagal Spike'o Lee „Elkis teisingai“ (1989) ir Michaelio Hannekės „Smagūs žaidimėliai“ (1997 ir 2007).

² A medley of Spike Lee's *Do the Right Thing* (1989) and Michael Hanneke's *Funny Games* (1997 and 2007).

Not only did ya knock me
down, you stepped on my
brand-new white Air Jordans
I just bought, and that's all
you can say is 'excuse me'?

I'm sorry I hurt you, but you
forced me to. You must admit.
You're not allowed to break
the rules. You're only gonna
upset yourself.

That's it? Can you just give
us the eggs please?

No. I'm just a struggling
man trying to keep my dick
hard in a cruel and harsh
world.

His father is an alcoholic.
His mother, well, I mean you
can imagine.

The little knife or the big
gun?

Always do the right thing,
Doctor.

Yo Mookie!

What?

Stay black.

Okay. That was the test
run.

Where's the remote
control? Now we're gonna go
for the Olympic Gold.

What did I tell you about
drinking in front of my stoop?
Move on. You're blocking my
view. You are ugly enough.

And don't you stare at me.
The Evil eye doesn't work on
me.

Mindaugas Jurėnas

Kūrybinė meno projekto dalis „Skulptūra ne Žemėje“ / *Sculpture in Extraterrestrial Environment*
Vadovas doc. Robertas Antinis

Tiriamoji meno projekto dalis „Skulptūra ne Žemėje: hibridų teorija ir fikcija“ / *Sculpture in Extraterrestrial Environment: Theory of Hybrids and Fiction*
Vadovas doc. dr. Žygimantas Augustinas

„Vakuuminis ekvalizeris“

Ši interaktyvi instaliacija analizuoja vieną iš esminių žmogaus instinktų – baimę, kaip bijant keičiasi nuomonė. Tai vidaus ir išorės santykis, koreliuojantis su elgesiu ir išvaizda. Baimė lemia smurtą, ir atvirksčiai.

Instinktai perspėja, kad beorė erdvė (vakuumas) pavojinga gyvybei. Tai tuštuma, egzistuojanti ne Žemėje, kurioje žemiškos sąvokos praranda reikšmę. Rasė, lytis, disciplinos, tautybė... viskas. Priverstinis vakuumavimas suvienodina...

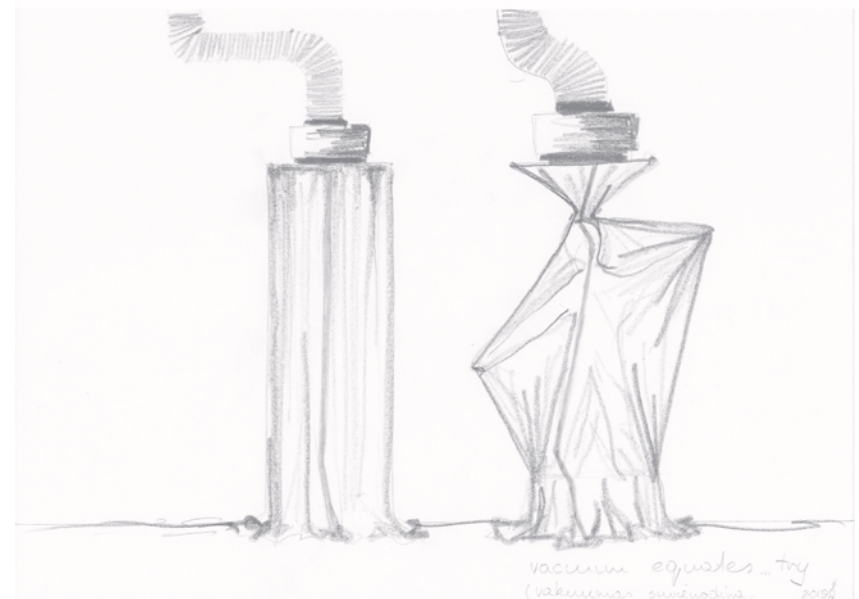
Vacuum Equalizer

This interactive installation is based on experiencing a basic emotion – fear – and how this experience changes an individual's opinion.

The main goal of this work is the interconnection between inside and outside, between behavior and appearance. Violence summons fear. I analyse nonhuman violence and how it creates fear. Fear is an

instinct, a human instinct. I think vacuum space is frightening – instincts say as much. When an observer gets a 'new skin', they become equivalent to a vacuumed mannequin. They become raceless – in an act of violence.

We are equal in the face of fear. Everybody needs to breathe. Vacuum space is dangerous for every life form on Earth.

Kristė Kibildytė– Klimienė

Kūrybinė meno projekto dalis „Personalizacijos problema
šiurpiniame dizaine“ / *The Problem of Personalization in
Contemporary Design*
Vadovė prof. Aušra Lisauskienė

Tiriamoji meno projekto dalis „Personalizacijos problema
šiurpiniame dizaine“ / *The Problem of Personalization in
Contemporary Design*
Vadovė doc. dr. Lolita Jablonskienė

„Nepaviršutiniškas paviršius“

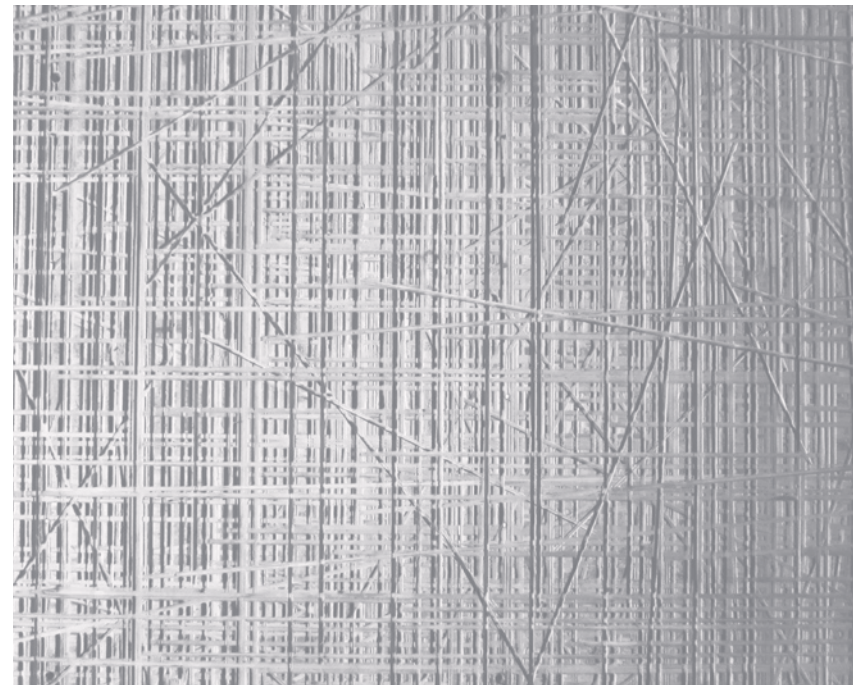
Tai paviršiaus dizaino
projektas, kuriame
išnaudojamos
transformatyvosios
paviršiaus savybės, t. y.
būti keičiamu ir keičiančiu
vienu metu. Medžio plokštė
buvo naudojama kaip
akmens pjaustymo stalviršis

gamykloje, kurios produkcija
– akmeniniai paminklai
(daugiausia antkapiai). Gilus
suraizymas liko akmenį
supjausčius masyviu diskiniu
pjūklui. Ši daugiasluoksnė
faktūra yra atsitiktinė ir atveria
mažytę properšą, pro kurią
tokiame paviršiuje galime
įžvelgti daugiau nei mūsų
atspindžius.

Non-Superficial Surface

Non-Superficial Surface
is a surface design project
that uses the transformative
nature of the surfaces, i.e.
the ability to be transformed
and transformative at the
same time. The wooden plate
previously was a stone cutting
table top in a factory that
produces stone monuments
(mostly gravestones), and is
heavily scratched and cut with
a massive circular saw. Its
accidental multilayer texture

opens up a little space where
the surface offers something
other and something more
than a reflection of ourselves.

Aistė Kisarauskaitė

Kūrybinė meno projekto dalis „Daržas kaip meninė praktika“ / *The Garden as an Artistic Practice*
Vadovas doc. dr. Žygimantas Augustinas

Tiriamoji meno projekto dalis „Daržo fenomenas“ / *The Garden Phenomenon*
Vadovė dr. Erika Grigoravičienė

42 „1 aras“

Aras (sant. a, angl. *are*) – ploto matavimo vienetas = 100 kv. m (10 x 10) = 0,01 ha, naudojamas matuojant žemės plotus. Šis ploto matavimo vienetas buvo apibrėžtas ankstesnėje metrinėje sistemoje, tačiau dabartinėje tarptautinėje matavimo vienetų sistemoje (SI) neišlikęs. Aras yra plačiai naudojamas daugelyje prancūziškai, portugališkai, lenkiškai, olandiškai, vokiškai kalbančių šalių, matuojant nedidelius žemės plotus. Didesniems žemės plotams matuoti paprastai naudojamas ploto matavimo vienetas

hektaras. Ryškiausiems probleminiams Vilniaus taškams, susijusiems su viešojo intereso gynimo, kultūros paveldo ar gamtos išsaugojimu, būdinga ta pati negerovė – kelis arus žemės, įvairiais būdais parduotus, perleistus, kitaip įsigytus privačių bendrovių, taikančių agresyvią urbanistinę plėtrą, valstybės institucijų „rekonstrukcijos“, „naujų želdynų formavimo“, „autentiškumo atstatymo“ planus ar jų įgyvendinimą. Aras žemės vis dar lieka mažytis laukas kovos, kuri vienaip ar kitaip susijusi su augalijos naikinimu ir siekiais ją išsaugoti.

1 Are

The are is a basic unit of area equal to 100 square metres, or 0.01 hectare, and is used for land measurement. This unit was defined in the earlier metric systems, yet the current International System of Units (SI) does not use it. The are is widely employed in most French, Portuguese, Polish, Dutch, and German-speaking countries to measure smaller areas of land. Meanwhile, the hectare is usually used for larger areas.

The most contested sites of Vilnius city, related to the

protection of public welfare, cultural heritage, or nature, have at their core the same problem – several ares of land variously sold, conceded, or otherwise transferred to private companies that carry out aggressive urban development or implement the public authorities' 'reconstruction', 'new greenery formation', or 'authentic restoration' projects. An are of land remains a minute domain of struggle that is related in one way or another to the destruction of vegetation or attempts to preserve it.

Laima Kreivytė

Kūrybinė meno projekto dalis „Kur(uo)ti?“ / *Curate-Create?*
Vadovas prof. Artūras Raila

Tiriamoji meno projekto dalis „Kuravimas kaip meno praktika ir politika“ / *Curating as Art Practice and Politics*
Vadovė dr. Skaidra Trilupaitytė

„Institucijos anatomija“
Tęstinė kuratorinė interakcija bendradarbiaujant su Dalia Grybauskaite ir Asta Valskiene

44 Akademija yra kentauras su biurokrato galva ir menininkų korpusu. Tai didelis kūnas, kiborgas, hibridinis organizmas. Jis sudarytas iš ląstelių – katedrų, kurios funkcionuoja tik todėl, kad turi ląstelės judesius koordinuojančią kuratorę, kuri jungia dėstytojus ir studentus, derina formalius reikalavimus ir tiesioginį bendravimą, saugo studentų darbus ir sudaro tvarkaraščius. Koordinatorės yra žinojimo archeologės, galinčios atidengti archajinius edukacijos sluoksnius, ir laiko saugotojos, konvertuojančios ir sinchronizuojančios atminties laikmenas.

Sekant Richardu Sennettu, parašiusiu miesto istoriją, grindžiamą santykiu su kūnu,

galima nubrėžti anatinį VDA žemėlapi. Menotyra ir mokslinė jos produkcija, taip pat doktorantūra yra smegenys, architektūra – griaučiai, skulptūra – raumenys, keramika – plaučiai, tapyba – širdis ar bent kepenys; valgykla – banginio pilvas ir viduriai, tekstilė – Ariadnės siūlas, Achilo saugyslė ir visos kraujagyslės; mada – antroji oda, sportas – kojos, dizainas – rankos ir kitos fantominės galūnės; grafika – reprodukciniai organai ir nekaltas prasidėjimas su klišėmis; monumentalistai atsakingi už dantis ir kitokias mozaikas, bibliotekininkės – už vis trumpėjančią ilgalaikę atmintį; medių menas žvelgia pro stiklinės akis ir ekranus, o piešimo katedra su visais antikiniai biustais ir torsais yra archetipų prikrauta pasąmonė.

Norėdama patyrinėti akademijos pasąmonę ir savirefleksiją kreipiausi į Piešimo ir Fotografijos ir medijos meno katedrų koordinatore Dalią Grybauskaitę ir Astą Valskienę. Paprasčiau kartu dalyvauti išplėstiniame on site kuravimo performanse kaip tyrėjoms, menininkėms, metraštininkėms, savo kasdiene veikla formuojančioms akademijos savimonei. Piešimo katedroje vyks žinomų menotyrininkų mokomųjų darbų paroda. Čia susitiks gipsinės galvos ir jų piešiniai, odiniuose albumuose saugomos klasikų akademinio piešimo fotografijos ir etnografiniai meno istorijos studentų tyrimai. Fotografijos ir medijos meno katedroje suksis jos dėstytojų, studentų ir kitų lankytojų filmas iš Astos Valskienės kadry.

Kiekvienas (-a) yra menininkas, bet ne visos institucijos tai žino.

*Anatomy of an Institution
Ongoing curatorial interaction
in collaboration with Dalia
Grybauskaitė and Asta
Valskiene*

The Academy is a centaur with a bureaucrat's head and a corpus made of artists. It is a giant body, a cyborg, a hybrid organism. It is comprised of cells – departments which function only because they have curators who coordinate a cell's movements, connecting teachers and students, combining formal requirements with informal communication, preserving the students' works and putting together the course schedules. Department coordinators are archaeologists of knowledge capable of uncovering the most archaic layers of education, and wardens of time who convert and synchronise the carriers of memory.

Following Richard Sennett, who wrote a history of the city through its relationship with the body, it is possible to draw an anatomic map of the Vilnius Academy of Arts. Art History and Theory, with its production of scientific knowledge, and the Department of Doctoral Studies would be the brain, Architecture the skeleton,

Sculpture the muscles, Ceramics the lungs, Painting the heart or at least the liver, the canteen – the belly and the innards of the whale, Textile – Ariadne's thread, Achilles' tendon, and all the veins, Costume Design the second skin, sports the legs, Design the arms and other phantom limbs, Printmaking the reproductive organs and immaculate conception with clichés, Monumental Art would be responsible for the teeth and other mosaics, the librarians for the ever shorter long-term memory, Media Art looks through glass eyes and screens, while the Drawing Department with all its antique busts and torsoes is the archetype-laden subconscious.

46

Eager to explore the Academy's subconscious and self-reflection, I approached the coordinators of the Drawing and Media Art and Photography departments, Dalia Grybauskaitė and Asta Valskienė. I asked them to participate in an expanded on-site curatorial performance as researchers, artists, and annalists who shape the Academy's self-consciousness through their everyday activity. The Drawing Department will host an exhibition of training assignments done by well-known art critics. It will bring

together plaster heads and drawings based on them, photographs of the classics' academic drawings stored in leather-bound albums, and ethnographic studies by art history students. The Media Art and Photography department will screen a film assembled from photographs taken by Asta Valskienė, featuring the department's staff, students, and other visitors.

Everyone is an artist, but not all institutions know it.

47

Liucija Kvašytė

Kūrybinė meno projekto dalis „Anti-vartotojiškumas madoje: fikcija ar realybė?“ / *Anti-Consumerism in Fashion – Fiction or Reality?*

Vadovė doc. Severija Inčirauskaitė-Kriaunevičienė

Tiriamoji meno projekto dalis „Anti-vartotojiškumas madoje: fikcija ar realybė?“ / *Anti-Consumerism in Fashion – Fiction or Reality?*

Vadovas doc. dr. Nerijus Milerius

48

Neanderthal Is a New Fashion

Kailio naudojimas – bene daugiausia diskusijų keliantis mados etikos klausimas. Šiuo objektu žadinamas vartotojo sąmoningumas, nes tiek natūralaus, tiek dirbtinio kailio dėvėjimas gilina ekologines problemas. Nepaisant, kad pirmais kailį, kaip rūbą, dėvėjo neandertalietis, šiandieniniam

vartotojui kailis vis dar aktualus, nors jis ir galėtų atrodyti kaip nefunkcionalus, pirmykštis reliktas. Ar tai galios ir prestižo simbolis, padedantis pasijusti svarbesniam, galingesniam, tokiam, kuris gali paminti kitą? Ar žmogaus noras dėvėti kailį, nesvarbu, dirbtinį ar natūralų, nerodo įgimto noro žudyti?

Neanderthal Is a New Fashion

The use of fur is perhaps the most controversial of ethical issues in fashion. Wearing either natural or faux fur contributes to our ecological problems, and thus an ethics of fashion seeks to appeal to the consumer's consciousness. Fur as clothing was first worn by

Neanderthals, and should thus perhaps be seen to be no more than a primitive relic, yet it still appeals to today's consumer. Is it a symbol of power and prestige that allows the wearer to wield their feelings of importance and superiority over others? Does the human desire to wear fur, whether natural or faux, hide our inherent desire to kill?

49

Juozas Laivys

Kūrybinė meno projekto dalis „Postprodukcinio fenomeno sklaida kūrybinėje praktikoje“ / *Dissemination of the Post-Production Phenomenon in Creative Practice*
Vadovas prof. Deimantas Narkevičius

Tiriamoji meno projekto dalis „Kleopo draugija. Spektrinė analizė“ / *Kleopas Society. Spectral Analysis*
Vadovė doc. dr. Lolita Jablonskienė

Aušra Trakšelytė

50 „Delay“
2008, 2009, 2011. Video
kilpa, 2', 2019

Pagal 2018 m. liepos 30 d. sutartį Nr. DJ 02-0023, pasirašytą Plungėje, prie Babrungo upės, metams įgijau kuriančios menininkės statusą. Tiksliau – perėmiau jį iš kūrybinę veiklą suspendavusio menininko Juozo Laivio. Pasinėjusi į netapachios tapatybės situaciją, žiemą priėmiau dar vieną iššūkį – vietoj Juozo Laivio, kuris šiuo metu studijuoja meno doktorantūrą, dalyvauti VDA doktorantų kūrybą pristatančioje parodoje. Tai tapo postūmiu sukurti (pirmą) meno kūrinį

ir realizuoti kuriančios menininkės identitetą.

Kūrinį „Delay“ sudaro trys trumpi prastos kokybės, skirtingais metais bei metų laikais įvairiuose miestuose, o taip pat – iPhone modeliais užfiksuoti video, turintys bendrą vardiklį – judesį. Nors nežinia, ar jis apskritai tuo metu imponavo, kai buvo nuspaustas video filmavimo mygtukas. Kūrinys (galimai) prabyla apie šiuolaikinio meno sferoje mažėjančius disciplinarinius reikalavimus, įvairių disciplinų migravimą ir įsivirtinimą kūrybine prasme meno pasaulyje, o taip pat – apie vaizdų infliaciją bei sprendimų atidėliojimo laisvę.

Aušra Trakšelytė

Delay
2008, 2009, 2011. Video
loop, 2', 2019

The Agreement DJ 02-0023 of 30th July 2018, signed in Plungė near the Babrungas river, attests that I acquired the status of an active artist for a year. More precisely, Juozas Laivys, an artist who had suspended his creative activity, transferred it to me. Immersed in this situation of non-identical identity, this winter I accepted another challenge – to participate in the VAA doctoral exhibition instead of Juozas Laivys, currently a doctoral student in fine arts at the same institution. This gave me the impetus to produce my first artwork and actualise my identity as an active artist.

Delay consists of three short lo-fi videos captured in different years and seasons in various cities using different models of the iPhone, united by the common denominator of motion. However, it is unclear whether motion was what impressed me when I pushed the record button. The work (possibly)

addresses the diminishing disciplinary requirements in the contemporary art sphere, the migration of different disciplines, and getting a foothold in the art world, as well as the depreciation of images and the freedom to postpone decisions.

Saulius Leonavičius

Kūrybinė meno projekto dalis „Farmakonas Akademijoje. Vydūno valgikla“ / *Pharmakon in Academy. Vydūnas Canteen*
Vadovas prof. Artūras Raila

Tiriamoji meno projekto dalis „Farmakonas Akademijoje. Vydūno dieta“ / *Pharmakon in Academy. Vydūnas Diet*
Vadovas prof. dr. Gintautas Mažeikis

*A Hunger Strike, an Example
A 10-day hunger strike in
memoriam Petras Cidzikas*

A hunger strike as a form of protest works at a mythological level. Properly accomplished, a hunger ritual is able to invoke forces and energies that can 'hack' the current order. Hunger also alters the perception of a rebel as well, therefore intention and discipline is crucial.

From 16th to 26th August 1988, Petras Cidzikas went on his first hunger strike. He demanded the release of political prisoners and partisans, and the withdrawal of the Soviet army from Lithuania. After this and following hunger strikes, a large part of these demands were met.

52

„Badavimas kaip pavyzdys“
10 dienų bado akcija Petro Cidziko atminimui

Badavimas kaip protesto forma veikia mitologiniame (maginiame) lygmenyje. Tinkamai atliktas bado ritualas pažadina galias, energijas, galinčias „nulaužti“ esamą tvarką. Badavimas keičia ir maištautojo suvokimą, todėl intencija ir disciplina yra esmiškai svarbūs.

1988 metų rugpjūčio 16–26 dienomis Petras Cidzikas surengė savo pirmąją bado akciją. Jis reikalavo, kad valdžia į laisvę paleistų politinius kalinius, partizanus ir išvestų sovietinę kariuomenę. Po šios ir kitų bado akcijų didžioji dalis šių reikalavimų buvo įgyvendinti.

53

Justė Pečiulytė

Kūrybinė meno projekto dalis „Atmosferinis interjero režisavimas“ / *On Interior Atmospheric Staging*
Vadovė: prof. Eglė Ganda Bogdaniienė

Tiriamoji meno projekto dalis „Atmosferinis interjero režisavimas“ / *On Interior Atmospheric Staging*
Vadovė dr. Gintautė Žemaitytė

„Atmosferinio režisavimo studija“

„Atmosferinio režisavimo studija“ siekia provokuoti vyraujančią erdvės projektavimo techniką, kuri remiasi imitacija. Šiam tikslui skolinamasi vizuali kinematografijos technika ir taikoma architektūros reprezentacijų laukui.

Vaizdo montažas atskleidžia atmosferinės studijos veiklą – nuolat kinta scenos apšvietimas ir aktorės apranga. Erdvę kuria jos judesiai, šviesos šaltiniai ir filtrai, jų efektai, interjero paviršiai, rūbai bei tai, kaip kadruojama scena.

Bendradarbiaujant su menininkėmis Bon Alog (kamera) Eglė Dambrauskaite (performansas) ir Migle Kriauciūnaite (‘tekstilės rekvizitai’).

The Atmospheric Staging Studio

The Atmospheric Staging Studio borrows a cinematographic technique to explore how it may unsettle the dominant mimetic approach in spatial modelling practice.

The video montage displays this exploration: the performer undergoes shifting lighting modes and different outfits. Her movement, light sources and filters, interior surfaces and garments, and the framing of the scene all model space.

In collaboration with artists Bon Alog (camera), Eglė Dambrauskaitė (performance) and Miglė Kriauciūnaitė (textile props)

Mindaugas Reklaitis

Kūrybinė meno projekto dalis „Anoniminis miestas. Vietos potencialo tyrimo eksperimentai“ / *Anonymous City. Research Experiments of Space Potential*
Vadovas prof Henrik B. Andersen

Tiriamoji meno projekto dalis „Interaktyvus menas kaip vietos potencialo tyrimo įrankis“ / *Interactive Art as a Tool of Space Potential Research*
Vadovas prof. dr. Tomas Grunskis

56 „Morph“

„Morph“ – kinetinė instaliacija, jungianti performatyvią architektūrą su kibernetiniais nuolatinio grįžtamojo ryšio procesais ir robotika. Tai erdvinio modeliavimo technologijos, informacijos, medžiagiškumo, algoritmo ir mechanikos sąveika grįstas įrenginys, gebantis realiu laiku vykstančiu ciklišku procesu formuoti nuolat kintančias architektūrinės formas ir morfologines-genetines erdves, tyrimą, kūrybą ir vartoseną jungiant į vieną procesą, išreiškiant galimo ir realaus santykį.

Jungdama virtualumą ir realybę, instaliacija veikia kaip įrankis, teikiantis galimybę spekuliuoti morfologinėmis-genetinėmis architektūrinėmis erdvės tikrovėmis ir jų kūrimu ateityje, kai automatizuotos statybos technologijos ir algoritminis projektavimas bus plačiai paplitęs kasdieniniame gyvenime. Argumentuojant nepakankamomis žmogaus smegenų galimybėmis apdoroti didelį duomenų kiekį kuriant architektūrinės erdves automatizuotos statybos technologija perims architekto vaidmenį ne tik atliekant brėžinius ar darant struktūras, bet ir kūrybos procesą, keliant architekto, vartotojo ir architektūros svarbos erdvių kūryboje klausimą.

Morph

Morph is a kinetic installation that fuses performative architecture with elements of cybernetic continuous feedback loop processes and robotics. It is a prototype of an automated building system based on the symbiosis of data, materiality, algorithm and machinery, which embodies the possibility of creating and recreating dynamic architectural environments in an endless performative loop, thereby uniting usage, research, and creation in one system determined by the relationship of the possible and the real.

Balancing between reality and virtuality, the installation embodies the possibility

of speculating conceivable morphogenetic architectural environments and its creative processes in times when machinery building and algorithmic design will be widespread in our everyday life. Arguing that the human brain is insufficient to process enormous amounts of data during the physical space creation process, the generator takes over the architect's role not only to produce drawings or to construct spaces but also the creative questioning itself: what is the role of the architect in the creation of space? What is the role of the user in the creation of space? What is the role of architecture in the creation of space?

57

Marija Šaboršinitė

Kūrybinė meno projekto dalis „Archyvas ir paieška kaip kūrybos metodas“ / *Archive and Query as an Art Practice*
Vadovas prof. Alvydas Lukys

Tiriamoji meno projekto dalis „Archyvas ir paieška kaip kūrybos metodas“ / *Archive and Query as an Art Practice*
Vadovė doc. dr. Agnė Narušytė

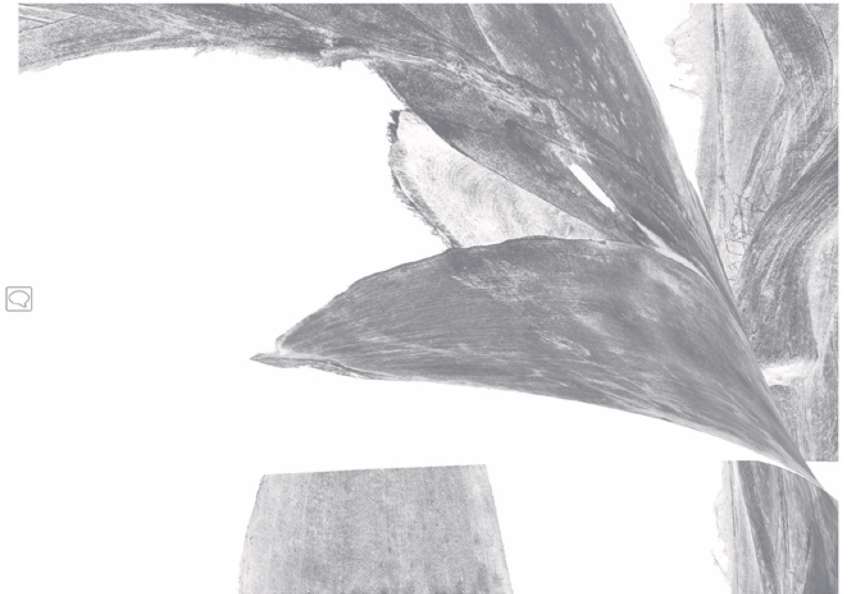
58

„Prisiminimas nori“

Prisiminimo tyrimas su herbariumu. Prisiminime dalyvauja audra ir du miestai, tyrime pasirodo rubinas, vampyras, vilkolakis, saulėlydis, stirta užrašų, citatos ir sutapimas.

Remembrance Wants

Research on remembrance. With a herbarium. Windstorm and two cities participate in remembrance, a vampire, a werewolf, a sunset, a stack of notes, quotations, and a coincidence appear in research.

59

Jelena Škulienė

Kūrybinė meno projekto dalis „Kasdienybės tyrimų vaizdiniai socialiniuose šiuolaikinio meno projektuose, įtraukiant pažeidžiamas bendruomenes“ / *Images of Daily Research in Contemporary Art Projects Involving Vulnerable Communities*

Vadovė prof. Eglė Ganda Bogdaniienė

Tiriamoji meno projekto dalis „Kasdienybės tyrimų vaizdiniai socialiniuose šiuolaikinio meno projektuose, įtraukiant pažeidžiamas bendruomenes“ / *Images of Daily Research in Contemporary Art Projects Involving Vulnerable Communities*

Vadovė prof. dr. (hp) Giedrė Jankevičiūtė

Textile Didactic 0: In-Activism

Inactivism as a form of resistance or opposition becomes urgent in the context of doctoral artistic research that exists in a specific institution where we are disciplined and punished by existing regimes of productivity.

This contribution to the exhibition, inspired by Norwegian anthropologist Thomas Hylland Eriksen's book *Tyranny of the Moment*,

is not just disobedient; it is actually not working, it actively doesn't work. The flag, usually designed to proclaim and be installed visibly on the façade of a building, is here hidden in a corner with no surrounding daylight. As an over-worked doctoral student making several projects in parallel, I choose to have a silence moment. Is this action really so passive?

„Textile Didactic 0: in-activism“

Neveiksnumo produktyvumas neretai iškeliamą problema ne tik šiuolaikinio meno procesuose, bet yra aktuali ir doktorantūros meniniame tyrime, egzistuojančiame institucijos kontekste. Ar šiuo požūriu esame disciplinuoti ir bausti¹ tam tikrų rėmų ir porėmių?

Vėliava, paskatinta sukurti norvegų antropologo Thomo Hyllando Erikseno knygos

„Akimirkos tironija“², tampa ne vien nepaklusniu³, bet ir neveiksniu objektu. Nors vėliavos kilmė aktyvi ir skelbianti, šiuo atveju ji įsprausta į kampą, toli nuo šviesos, ir matomiausios fasado vietos tampa tam tikra (ne)aktyvizmo forma. Ar ji tikrai pasyvi? Kaip doktorantė, vienu metu vykdanči kelis projektus, nesusijusius su parodos tema, renkuosi nesublumuotą tylos akimirką, kuri ne visada ir yra tyla.

in - activism

¹ Michel Foucault, „Disciplinuoti ir bausti: kalėjimo gimimas“, Vilnius: Baltos lankos, 1998, p. 128. / Michel Foucault, *Discipline and Punish: the Birth of the Prison*, New York: Random House, 1975.

² Thomas Hylland Eriksen, „Akimirkos tironija: greitis ir ilgas laikas informacijos amžiuje“, Vilnius: Tyto Alba, 2004. Vertėja: Eglė Išganaitytė /

Thomas Hylland Eriksen, *Tyranny of the Moment: Fast and Slow Time in the Information Age*, London: Pluto Press, 2001.

³ Terminas naudojamas: Anna Feigenbaum, 'The Disobedient Objects of Protest Camps', in: *Disobedient Objects*, London: Victoria and Albert Museum, 2014, p. 35.

Simona Žemaitytė

Kūrybinė meno projekto dalis „Mirtis, mirimas ir vaizduotė“ /
Death, Dying and Imagination
Vadovas prof. Deimantas Narkevičius

Meno projekto tiriamoji dalis „Mirtis, mirimas ir vaizduotė“ /
Death, Dying and Imagination
Vadovė prof. dr. Giedrė Mickūnaitė

62 „Kaunas – Londonas“

Saulius – Kauno didžėjus, su padirbtais dokumentais dešimtametėje XX amžiaus dešimtmetyje pabėgęs iš Sovietų Sąjungos; šešėlinė internetinės radijo stoties *last.fm* figūra, melomanas, vinilinių plokštelių kolekcininkas ir žymiausių Londono menininkų bendradarbis. Po mirties 2017 metais, jis paliko valandų valandas filmuotų eksperimentų ir kasdienio gyvenimo įrašų. Archyvinis montažas „Kaunas – Londonas“ žvelgia į socialinius ir vidinius Sauliaus konfliktus.

Kaunas – London

In the 90s, Saulius was a DJ from Kaunas, who escaped the USSR with forged documents. He was also a shadow figure in founding the internet radio station *last.fm*, a music lover, vinyl collector, and a collaborator of some of the most famous artists in London. After his passing in 2017 Saulius left hours of filmed material with records of his daily life and creative experiments. *Kaunas–London* is an archival montage exploring Saulius' social and inner conflicts.

„Ką darai, daryk gerai“ x
„Palanga Street Radio“

**Kovo 27 d.,
19:00**

<http://palanga.live>

Kovo 27-tą dieną projekto „Ką darai, daryk gerai“ organizacinė komanda užims radijo eterį pačioje Vilniaus miesto širdyje. Parodos kuratoriai ir koordinatoriai pristatys projekto esmines temas, menininkus ir jų nuomones, bei viešus renginius, lydinčius projekto parodą.

„Palanga Street Radio“ yra jauna, pelno nesiekianti bendruomenė, įkūrusi „pasidaryk pats“ principais paremtą internetinį radiją Vilniaus centre.

Jų tikslas – suburti bendraminčių kūrėjų platformą, skirtą muzikos puoselėjimui Lietuvoje analoginiu ir virtualiu formatu.

Parodos „Ką darai, daryk gerai“ atidarymas

**Kovo 28 d.,
18:00**

VDA parodų salės „Titanikas“, 2 a.

VDA doktorantų kūrinių ir tyrimų paroda suteikia projektui materialų pagrindą ir kuria erdvę diskusijoms, todėl yra vienas iš svarbių „Ką darai, daryk gerai“ elementų. Siekiant išplėtoti šių metų doktorantų projekto ir jo parodos probleminį lauką, viešą atidarymą lydės trumpa projekto komandos narių apskritojo stalo diskusija.

Do the Right Thing x
Palanga Street Radio

**March 27th,
19:00**

<http://palanga.live>

On March 27th the *Do the Right Thing* project team will take over the airwaves in the heart of Vilnius. The curators and coordinators will present and discuss the project's participants and the major issues it raises, as well as the public event programme accompanying the project's exhibition.

Palanga Street Radio is a young, non-profit initiative and growing DIY community radio based in Vilnius, Lithuania. Their mission is to create a networking and arts platform for music lovers locally in Lithuania and online.

Do the Right Thing
exhibition opening

**March 28th,
18:00**

VAA Titanikas Gallery, 1st floor

The exhibition of works and research projects by VAA doctoral students provides a material

„Antakių inventorizacija“

**Kovo 28—
30 d.**

parodos darbo valandomis, VDA parodų salės „Titanikas“, 2 a.

„Pati fotografija dažniausiai tėra atvaizdas, kurį grupė sukuria savo sanglaudai paliudyti.“
Pierre Bourdieu

KVIETIMAS! Vilniaus dailės akademijos meno doktorantūros studentai kviečiami nusifotografuoti su savo vadovais ir konsultantais. Bet kokių tikslu.

Tiesiog nusifotografuokite.

Idėjos autorė Eglė
Grėbliauskaitė.

„Geresnėje akademijoje
nieko naujo?!¹
Pasisakyk dabar
arba
nutilk amžiams“

**Kovo 28 —
balandžio
14 d.**

parodos darbo valandomis, VDA parodų salės „Titanikas“, 2 a.

VDA bendruomenės apklausa:

¹ „Geresnė akademija“ yra VDA vykdomas akademijos atnaujinimo projektas.

foundation and a space for the project's themes and discussions, and as such is one of the major elements of Do The Right Thing. To further elaborate on the issues addressed by this year's project and its exhibition, the public opening will be followed by a brief roundtable discussion between the team members.

Eyebrow Inventory

**March 28th—
30th**

during exhibition working hours,
VAA Titanikas Gallery, 1st floor

'Photography itself is most frequently nothing but the reproduction of the image that a group produces of its own integration.'

Pierre Bourdieu

An OPEN CALL for Vilnius Academy of Arts doctorate students to take a picture with their supervisors and consultants, and to do so for any and all possible reasons.

Just take a picture.

Idea by Eglė Grėbliauskaitė.

*All Quiet In The Better
Academy?!²
Speak Now
Or
Forever Hold Your Peace*

**March 28th —
April 14th**

² 'Better Academy' is a revitalisation project implemented by the VAA.

1. Formuluok pastebėjimą, pasiūlymą, problemą.
 2. Pritark arba prieštarauk suformuluotoms.
 3. Anonimiškai, tiek kartų, kiek tau svarbu.
- Idėjos autorė Eglė Grėbliauskaitė

Diskusija „Reformatų skvero aktyvizmas. Ar nuo to pradedame?“

Balandžio 3 d., 17:00

VDA parodų salės „Titanikas“, 2 a.

2018 metais Vilniaus miesto savivaldybei pristatčius Reformatų skvero rekonstrukcijos projektą, visuomenė ir architektūros specialistai išreiškė jam nepritarimą. Susibūrusi Reformatų skvero aktyvistų grupė organizavo protesto renginius, rinko parašus, siuntė savivaldybei peticijas. Nepaisant argumentų gausos, savivaldybė toliau laikėsi pasirinkto plano, parkas buvo aptvertas ir statybos bendrovė pradėjo esamo parko griovimą.

Projekto „Ką darai, daryk gerai“ kontekste kviečiame

during exhibition opening hours, VAA Titanikas Gallery, 1st floor

- A poll of the VAA community:
1. Formulate an observation, a suggestion, a problem, an elephant in the room.
 2. Accept or object to the previous formulations.
 3. Do it anonymously and as many times as you see fit
- Idea by Eglė Grėbliauskaitė.

Discussion: Reformed Evangelicals' Park activism. Have we started it right?

April 3rd, 17:00

VAA Titanikas Gallery, 1st floor

In 2018, after the Reformed Evangelicals' Park reconstruction project was presented by Vilnius City Municipality, the public and architectural specialists expressed their disagreement. When a group of activists critical of the reconstruction project gathered, protests were organized, signatures collected, petitions sent to the Municipality. Despite the plethora of arguments, the Municipality continued to follow the chosen plan, the park was fenced off, and the construction company started demolishing the existing park infrastructure.

In the context of the project Do The Right Thing, we invite you to discuss the reconstruction of the Reformed Evangelicals' Park and

diskutuoti Reformatų skvero rekonstrukcijos ir kitų Vilniaus viešųjų erdvių valdymo, pertvarkymo, griovimo bei statymo klausimais. Kviečiame ne vien kritikuoti oficialią savivaldybės tvarką, bet kalbėtis ir apie viešų erdvių aktyvizmo strategijas, tikslus ir priemones. Tai proga kritiškai įvertinti pačių aktyvistų pareiškimus, pasiūlyti naujus požiūrius bei veiksmus šiuo ir panašiais atvejais. Klausdami „ar nuo to pradedame?“, kviečiame pažvelgti į šią savivaldybės ir miestiečių konfrontaciją iš atstumo, bendresnių procesų fone.

Diskusijos dalyviai:
Žemartas Budrys, Laima Kreivytė, Jakaterina Lavrinėc, Kasparas Pocius, Ūla Tornau, Skaidra Trilupaitytė
Moderuoja Eglė Mikalajūnė

„Bulvių akys viską mato“

Balandžio 4 d., 8:00

VDA valgykla

Rytinė mankšta VDA valgykloje. Darbo terapija ir meno praktika. Bulvių istorijos mene ir literatūroje. Išrinktieji susipažįsta su VDA virtuvės labirintais ir prisideda prie cepelinų gimimo. Dalyvauja doktorantų ir virėjų darbo dainų ir šokių ansamblis. Norintys prisijungti kreipkitės į virėjos padėjėją Laimą Kreivytę: laima72@yahoo.com.

the management, restructuring, demolition and construction of other public spaces in Vilnius, not just to criticise the official municipal order, but also to discuss strategies for activism in public spaces more generally. This event is an opportunity to critically evaluate the activists' statements, and to propose new attitudes and actions relating to this and similar cases. To ask 'have we started it right?' is to look at this confrontation between the city and the citizens from a distance, in the context of more general processes, in order to then zoom in the question of what needs to come next.

Invited contributors:
Žemartas Budrys, Laima Kreivytė, Jakaterina Lavrinėc, Kasparas Pocius, Ūla Tornau, Skaidra Trilupaitytė
Moderator: Eglė Mikalajūnė

Potato Eyes See Everything

April 4th, 8:00

VAA canteen

„Ką darai, daryk gerai“
x „Autarkia“ x „Palanga
Street Radio“

Balandžio 5 d., 21:00

„Autarkia“, Naugarduko g. 41,
Vilnius

Balandžio 5-tą dieną projektas vienam vakarui pavirs vakarėliu. „Ką darai, daryk gerai“ projekto komanda, bendradarbiaudama su „Palanga Street Radio“ didžėjais, projekto turinį pavers muzikos ritmais ir perims „Autarkia“ erdvės valdymą Ševčenkos loftų rajone.

„Autarkia“ yra menininkų priežiūros centras, skirtingų interesų klubas, bendradarbiavimo erdvė nenuspėjamos patirtims ir menamiems sprendimams, eksperimentinės kulinarijos bistro, galerija ir projektų vystymo viešbutis Vilniuje.

Ekskursija po paralelines parodas ir pokalbiai su autorėmis Dalia Grybauskaitė ir Asta Valskienė

Balandžio 9 d., 17:00,

VDA Piešimo katedra (Malūnų g. 5, 212 kab.);

18:00,

VDA Fotografijos ir medijos meno katedra (Maironio g. 3, 428 kab.)

Norėdama patyrinėti Vilniaus dailės akademijos pasąmonę ir

Morning exercise at the VAA canteen. Work therapy and art practice. A short history of the potato in art and literature. Selected participants will explore the labyrinth of the VAA kitchen and contribute to the birth of cepelinai. A song-and-dance ensemble of doctoral students and cooks will be present. To join, please contact cook assistant Laima Kreivyte at laima72@yahoo.com.

Do the Right Thing x Autarkia x Palanga Street Radio

April 5th, 21:00

Autarkia, Naugarduko Str. 41,
Vilnius

On April 5th the project will turn into a party for one evening. *Do the Right Thing* in collaboration with Palanga Street Radio DJs will translate the project's content into music vibes, overtaking the Autarkia space in the Ševčenkos loft district.

Autarkia is an artist day care centre, an interest group, an office space for putative experiences and imaginary solutions, an experimental gastronomy bistro, a

savirefleksiją, Laima Kreivyte kreipėsi į Piešimo bei Fotografijos ir medijos meno katedrų koordinatore Dalią Grybauskaitę ir Astą Valskienę. Ji pakvietė jas sudalyvauti išplėstiniame on-site kuravimo performanse kaip tyrėjoms, menininkėms ir metraštininkėms, savo kasdiene veikla formuojančiomis akademijos savimone.

Piešimo katedroje vyks žinomų menotyrininkų mokomųjų darbų paroda, kur susitiks gipsinės galvos ir jų piešiniai, odiniuose albumuose saugomos klasikų akademinio piešimo fotografijos ir meno istorijos studentų etnografiniai tyrimai. Fotografijos ir medijos meno katedroje suksis jos dėstytojų, studentų ir kitų lankytojų filmas iš Astos Valskienės kadry.

Ekskursija kvies įsitikinti, kad kiekviena/s yra menininkas, bet ne visos institucijos tą žino.

Diskusija „Ar reikia išdaužti langą? Meninis aktyvizmas ir Vilniaus dailės akademija“

Balandžio 11 d., 17:00

VDA parodų salės „Titanikas“, 2 a.

gallery, and a project development hotel in Vilnius.

Exhibition tour of parallel exhibitions and meetings with the authors Dalia Grybauskaitė and Asta Valskienė

April 9th, 17:00

VAA Drawing Department
(Malūnų Str. 5, room 212)

18:00 VAA Department of Photography and Media Arts
(Maironio Str. 3, room 428)

Eager to explore the Academy's subconscious and self-reflection, Laima Kreivyte approached the coordinators of the Drawing and Media Art and Photography departments, Dalia Grybauskaitė and Asta Valskienė. She invited them to participate in an expanded on-site curatorial performance as researchers, artists, and analysts who shape the Academy's self-consciousness through their everyday activity.

The Drawing Department will host an exhibition of training assignments done by well-known art critics. It will bring together plaster heads and drawings based on them, photographs of the classics' academic drawings stored in leather-bound albums, and ethnographic studies by art history students. The Media Art and Photography department will screen a film assembled from photographs taken by

Projekto „Ką darai, daryk gerai“ leitmotyvas yra amerikiečių režisieriaus Spike'o Lee filmas, skirtas rasinėms įtampoms ir kovai prieš baltųjų galią XX a. 9-to dešimtmečio Niujorke. Pabandžius atrasti šioms temoms atliepančią patirtį Lietuvos ar VDA kontekste, kila su daile ar dizainu tiesiogiai nesusijusių klausimų.

Ar tikrai naivu kalbėti apie meninį aktyvizmą VDA?

Ar šioje aukštojoje meno mokykloje egzistuoja kritinis diskursas, politiškumas, ideologinis sąmoningumas? Ar pasipriešinimo galiai tema, kuri pasirinkta šiam projektui, gali būti išgirsta kaip provokacija? Ar meninis aktyvizmas gali tapti mokymo programa? Ar dailės ir dizaino pamokose yra vietos socialinėms aktualijoms? Ar šioje mokykloje puoselėjamas bendruomeniškumas ir bendradarbiavimas, ar vien tik individualizmas ir konkurencija? Ar VDA yra aktyvizmo atvejų? Kiek galima būti kritiškam neoliberalios meno rinkos atžvilgiu ir generuoti kritinę mintį meno institucijoje? Ar jauno menininko dėmesys skirtas vien karjerai? Kodėl studentams nerūpi politika? Kas pasisavino menininko naivumą? Kas išdauš langą?

Diskusijos dalyviai:

Eglė Grėbliauskaitė, Gintautas Mažeikis, Deimantas Narkevičius, Kasparas Pocius, Vidas Poškus
Moderuoja Laima Kreivytė

Asta Valskienė, featuring the department's staff, students, and other visitors.

The tour will demonstrate that everyone is an artist, but not all institutions know it.

Discussion: Is there any reason to smash a window? Artistic activism and Vilnius Academy of Arts

**April 11th,
17:00**

VAA Titanikas Gallery, 1st floor

The leitmotif of the *Do the Right Thing* exhibition is Spike Lee's eponymous film about racial tension in 1980s New York, and the implicit fight against white power. Trying to find analogous experiences that echo these topics in the context of Lithuania or the VAA raises questions that are not necessarily related only to art or design.

Is it really naive to talk about artistic and design activism at VAA? Does there exist a critical discourse, politics, and ideological awareness in this art school? Can the slogan 'fight the power', originally chosen for this project and its exhibition, be heard as a provocation? Can artistic and design activism become a training program? Is there room for social issues in art and design lessons? Does this School foster community, communality, and cooperation or merely individualism and competition? Is

„Poezijos purslai“.
Šiuolaikinio meno ir poezijos interakcija

**Balandžio
12 d., 17:00**

VDA parodų salės „Titanikas“, 2 a.

**KURUOTI
CURATE
CURATE
CURATE
QRATE
CUREATE
CUREATE**

Dalyvavimo instrukcija:

komunikacija vyksta eilėmis;
eilės ir jų fragmentai skaitomi mintinai;
poezija parodoje rezonuoja su aplinka;
poezija skaitoma pasirinkta kalba be vertimo;
vienu metu skaito viena/s skaitovas (-ė), jei nėra sutarta kitaip;
eilėraščių meninė, pažintinė, auklėjamoji ir kt. vertė nesvarbi;
galima dainuoti, skanduoti, slemuoti, skiemenuoti savo ir kitų eiles;
dalyvauja visi norintys
Instruktorė Laima Kreivytė

there any activism at VAA? How can an art institution be critical towards the neoliberal art market and design profession? Should the focus of a young artist or designer be solely on their career? Why do students not care about politics? Or do they? Is there any reason to smash a window?

Invited contributors:

Eglė Grėbliauskaitė, Gintautas Mažeikis, Deimantas Narkevičius, Kasparas Pocius, Vidas Poškus

Moderator: Laima Kreivytė

Pop-Up Poetry. Splash Your Poems At The Titanic!

**April 12th,
17:00**

VAA Titanikas Gallery, 1st floor

Instructions for participation:

all communication is in verse;
poems and fragments must be read by heart;
poetry resonates the environment;
any language is good, no translation necessary;
reading takes place one person at a time, unless agreed otherwise;
the artistic, cognitive or educational value of verses is not important;
you can sing, chant, slam, speak your own poems and those of others;
everyone is welcome.
Instructor Laima Kreivytė

Komanda / Team

Jurij Dobriakov
(bendrakovatorius /
co-curator)

Vytautas Gečas
(koordinavatorius /
coordinator)

Eglė Grėbliauskaitė
(renginių
koordinavė /
events coordinator)

Laima Kreivytė
(renginių
koordinavė /
events coordinator)

Saulius Leonavičius
(viešųjų renginių
programos kuravatorius /
curator of the public
programme)

Alfreda Pilitauskaitė
(doktorantūros
skyriaus
koordinavė /
doctoral department
coordinator)

Ieva Pleikienė
(projekto vadovė /
project commissioner)

Gailė Pranckūnaitė,
Marek Voida (leidinio
dizaineriai /
publication designers)

Mindaugas Reklaitis
(parodos architektas /
exhibition designer)

Marquard Smith
(kuravatorius / curator)

Simona Žemaitytė
(ryšiai su visuomene
ir žiniasklaida /
public relations and
media)

Dėkovame Vilniaus
dailės akademijos
leidyklai ir Mariui
Iršėnui / Thanks to
the Vilnius Academy
of Arts Press and
Marius Iršėnas